Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1908-06-21

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 1 1 6

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9224

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Γ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1908 ΑΡΙΘ. 116

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΔΥΣΦΟΡΙΑ

Ἀλλεπάλληλα καὶ συνεχῆ ἐθνικὰ ἀτυχήματα προκαλοῦσι δυσφορίαν καὶ δυσθυμίαν παρ' ἅπαντι τῷ Ἑλληνισμῷ ὅστις ζητῶν τὸν ὑπεύθυνον τῆς ἐνεστώσης θλιβερᾶς ἐθνικῆς καταστάσεως εὑρίσκει πανταχοῦ τὸν κακῇ μοίρᾳ ἐν Φαναρίῳ πατριαρχεύοντα Ἰωακεὶμ Δεβετζῆν. Μέγα τῷ ὄντι δυστύχημα ἐθνικὸν ὑπῆρξεν ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸν Οἰκουμ. Θρόνον τοῦ Ἐρημίτου τοῦ Ἄθω, τοῦ καραδοκοῦντος ἐκ τοῦ ἀκουσίου ἐρημητηρίου τὴν κατάκτησιν τοῦ θρόνου τῶν Φωτίων, τῶν Γρηγορίων καὶ Χρυσοστόμων.

Ἀπὸ τῆς δι' ἀσεβοῦς πραξικοπήματος ἐπανόδου του εἰς τὸν Οἰκουμ. θρόνον ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος ἡμῶν οὐδεμίαν εἶδεν ἡμέραν εὔελπιν καὶ φαιδράν. Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τούτου παρέστησαν πλεῖσται εὐκαιρίαι ὅπως διευθετηθῶσι πολλὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἀντὶ τούτου νέα ἐδημιουργοῦντο πράγματα καὶ ἐνοχλήσεις κατὰ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν προόδου. Ἐνῷ τὸ ἔθνος διὰ πάσης ὑλικῆς συνδρομῆς καὶ θυσίας ἐνίσχυε τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα καὶ νέοι ἐθνικοὶ μάρτυρες καὶ ἥρωες κατήρχοντο εἰς αὐτὸν πανταχόθεν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τοῦ κορυφαίου ἐν αὐτῷ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ οὐδεμίαν ἠδυνήθη νὰ διεξαγάγῃ αἰσίως ὑπόθεσιν ἐθνικὴν ἢ ἐκκλησιαστικὴν ἐν Κων)πόλει.

Διὰ πολιτείας μικρόνου καὶ εὐτελοῦς ἐπεσπάσατο εἰς ἑαυτὸν οὗτος τὴν περιφρόνησιν τῶν ἐχθρῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τὴν δυσμένειαν, οἵτινες δὲν εὕρισκον πλέον ἐν Φαναρίῳ τὴν ἠθικὴν ἐπιβολήν, ἣν πολλάκις ἐσεβάσθησαν καὶ ἐτίμησαν κατὰ τὸ προσῆκον. Αἱ ἐν Φαναρίῳ διαπραττόμεναι καθ' ἑκάστην ἀδικίαι καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἐνέπνευσαν εἴς τε τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς λαϊκοὺς τοῦ Οἰκουμενικοῦ κλίματος τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν, ὥστε τὸ ἄλλοτε ἐθνικὸν καὶ Ἐκκλησιαστικὸν κέντρον ἡμῶν οὐδεμίαν πλέον νὰ ἐμπνέῃ ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην. Ἐξετοπίσθησαν ἐκ Μακεδονίας βιαίως καὶ ἀδίκως οἱ ἀριστεῖς τῶν ἀρχιερέων ἡμῶν, οἱ ἐρρωμένως καὶ ἀποφασιστικῶς ἀμυνόμενοι ἐκεῖ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαίων ἡμῶν, καὶ εἰς τὰς παρανομίας ταύτας τῆς πόλεως οἱ ἐν Φαναρίῳ ἀντέτασσον ταχρίρια καὶ περισσὴν λογοκοπίαν ἀποκαλύπτουσαν ὅλην τὴν ἠθικὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν.

Ὁ Οἰκουμενικὸς ἐν Κ)πόλει Πατριάρχης εἶναι ὁ ἀνώτατος πνευματικὸς ἄρχων τριῶν ἢ τεσσάρων ἑκατομμυρίων ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν σπουδαιότατον οἰκονομικόν, ἠθικὸν καὶ πολιτικὸν ἔτι παράγοντα ὥστε νὰ περιβάλληται ὑπὸ αἴγλης καὶ δυνάμεως ἀληθοῦς ἡγεμόνος· ἐντούτοις ὁ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆς ἀνάξιος ὅλως καὶ ἀμέτρως κατώτερος τῆς κακῇ μοίρᾳ τοῦ Γένους ἡμῶν λαχούσης αὐτῷ ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς κορυφῆς οὐδὲν παρέλιπεν ὀλίσθημα καὶ ἁμάρτημα ὅπως ἀμαυρώσῃ τὸ ἀξίωμά του καὶ μηδενίσῃ τὸ ἠθικὸν τούτου γόητρον.

Ἡ Δυτικὴ καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία παραλλήλως κακοδαιμονοῦσι καὶ νοσοῦσιν ὡς πρὸς τὰς κορυφὰς αὐτῶν, διότι ὁ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης μέγας Ποντίφηξ Πῖος Ι' εὐλαβὴς καὶ ἐνάρετος κατὰ πάντα χριστιανὸς εἶναι ἀφελὴς ἔτι ἀγρότης προωρισμένος νὰ διάγῃ ἐν κελλίῳ μοναστηρίου νηστεύων καὶ προσευχόμενος ὑπὲρ σωτηρίας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὁ δὲ τῆς νέας Ῥώμης πρωθιεράρχης θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ μετέρχηται ἔργον παντοπώλου ἐν τῷ γενεθλίῳ του Βαφεοχωρίῳ. Πρὸς δυστυχίαν ὅμως ἀμφοτέρων τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ Πῖος Ι' ὁ Σάρτος διεδέξατο τὸν μεγαλοπράγμονα καὶ δαιμόνιον Πάπαν Λέοντα ΙΓ', ὅστις ἠδυνήθη ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Παπικὴν τιάραν ἐξαίρετον γόητρον καὶ αἴγλην κατὰ τὸν αἰῶνα τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας, καὶ νὰ προσελκύσῃ ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ του εἰς τὸ Βατικανὸν Αὐτοκράτορας καὶ Βασιλεῖς, ν' ἀνακτήσῃ σχέσεις διπλωματικὰς καὶ ν' ἀποβῇ σπουδαῖος πολιτικὸς παράγων οὐχὶ μόνον ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ Πῖος Ι' ἐν χρόνῳ βραχεῖ διὰ πολιτείας θρησκολήπτου καὶ στενοκεφάλου τάχιστα ἠμαύρωσε πάλιν τὴν Παπικὴν Ἕδραν καὶ ἐξώθησε τὴν καθολικὴν Γαλλίαν εἰς ἀμείλικτον διωγμὸν κατὰ τῶν μοναχικῶν ταγμάτων τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, ἀποβαλὼν οὕτω τὴν κραταιὰν ὑποστήριξιν καὶ συνδρομὴν τοῦ κραταιοτάτου Λατινικοῦ κράτους.

Προβάλλ μεν τὰς μεταπτώσεις ταύτας τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, ἵνα δείξωμεν ὅτι τὰ μεγάλα ἐκκλησιαστικὰ κέντρα καίτοι στεροῦνται τηλεβόλων καὶ λογχῶν ἔχουσι κραταιότατον ὅπλον τὸ ἠθικὸν μεγαλεῖον καὶ τὴν ἠθικὴν ἐπιβολὴν ἣν καὶ βάρβαροι πολλάκις ἐσεβάσθησαν καὶ ἐτίμησαν. Ὁ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆς ἀπὸ τῆς καταράτου ἐπανόδου του εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐγκατέστησεν εἰς τὸ Φανάριον τὴν πολιτικὴν τῆς αἰσχίστης συναλλαγῆς καὶ τοῦ νεποτισμοῦ καὶ ἐφήρμοσε τὴν κακοήθη πολιτικὴν ἀρχὴν τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε». Ἐξέκαυσε τὰ κομματικὰ καὶ προσωπικὰ πάθη μεταξὺ τῶν προὐχόντων ἐκεῖ τοῦ Γένους ἡμῶν καὶ ἐξήγειρε τὰ καλογηρικὰ πάθη, διανέμων τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα καὶ τὰς θέσεις οὐχὶ εἰς τὴν προσωπικὴν ἀξίαν καὶ ὑπεροχὴν ἀλλ' εἰς τὴν εὐτελεστάτην κολακείαν καὶ ἀναξιοπρέπειαν.

Ἀπεμάκρυνεν ἐκ τοῦ Φαναρίου πᾶσαν ἐπιβάλλουσαν λαϊκὴν ἢ κληρικὴν φυσιογνωμίαν καὶ συνήγαγε περὶ ἑαυτὸν πᾶσαν εὐτέλειαν καὶ κακοήθειαν.

Ἐρειδόμενος καὶ πεποιθὼς ἐπὶ τὸν κενὸν καὶ κοῦφον ἐγωϊσμόν αὐτοῦ ἀξιοῖ νὰ διεξάγῃ αὐτὸς μόνος καὶ κατὰ βούλησιν τὰς σπουδαιοτάτας ἐθνικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις ὡς συμβούλους αὐτοῦ ἀνεχόμενος τοὺς περισαίνοντας κόλακας καὶ ῥαδιούργους. Οἱ εὐπαίδευτοι καὶ σπουδαιότατοι κληρικοί, οἱ συνδυάζοντες τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν μετὰ τῆς μακρᾶς ἐμπειρίας καὶ δεδοκιμασμένης εὐσεβείας καὶ φιλοπατρίας, οἱ ἀνελθόντες ὑψηλὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα καὶ αὐτὸν τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, κρατοῦνται μακρὰν τοῦ Φαναρίου ὡς ἄχρηστα σκεύη ἐν ταῖς χαλεπωτάταις ταύταις ἡμέραις ἃς διέρχεται ὁ Ἑλληνισμός, ὅτε ἔδει πᾶσαι αἱ πνευματικαὶ καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ Γένους νὰ ὦσι συγκεντρωμέναι ἐπὶ τῷ αὐτῷ καὶ συμπράττουσαι καὶ συνεργοῦσαι νὰ ἔχωσιν ὡρισμένην καὶ ἀπερίσπαστον κατεύθυνσιν πρὸς τὰ μεγάλα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν ἰδεώδη.

Οἱ Ἐθνικοὶ Κανονισμοὶ εἶναι πολιτικὴ συνθήκη, ὡς εἰπεῖν, μεταξὺ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὑ. Πύλης, συνομολογηθεῖσα ἐν εὐνοϊκοῖς καιροῖς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀκεραίων προνομίων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ Ἰσλαμικῷ Κράτει, καὶ ὤφελον οἱ κατὰ καιροὺς Πατριάρχαι νὰ ἀπονέμωσιν εἰς αὐτοὺς ἐξαιρετικὴν εὐλάβειαν καὶ σεβασμὸν ἵνα ἀξιῶσι τοιοῦτον καὶ παρὰ τῶν κρατούντων. Ὁ παραπαίων ὅμως Ἰωακεὶμ Δεβετζῆς, ἵνα μὴ ἀφήσῃ τίποτε ὀρθόν, παρεβίασεν ἐσχάτως αὐτὸ τὸ συνταγμάτιον περὶ συγκροτήσεως τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ παρανόμως ἀνέδειξε συνοδικοὺς τοὺς ἀμαθεστέρους καὶ φιλοξένους τῶν ἀρχιερέων ἵνα ἄγῃ καὶ φέρῃ τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς παραπαιούσης καὶ παραπλῆγος διανοίας του.

Ἐκ τοιούτων κληρικῶν καταρτίσας τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὸ θεσθῆναι προσέλαβε καὶ τοὺς Μητροπολίτας Πελαγωνείας καὶ Γρεβενῶν Ἰωακεὶμ Φορόπουλον καὶ Γερμανὸν Καραβαγγέλην, ἀγαθὴν κεκτημένους φήμην διὰ τὴν φιλόπατριν πολιτείαν αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐπειδὴ ὅμως οὗτοι ἤλεγξαν τὴν βουλόφρονα καὶ ἄφρονα πολιτείαν τοῦ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ, ἀνεστάτωσεν οὗτος τὸ Φανάριον καὶ ἐτάραξε τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπως καὶ τούτους ἀπελάσῃ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ εἰσαγάγῃ τίς οἶδε τίνα πήλινα νευρόσπαστα εἰς αὐτήν. Πρὸς τοῦτο συνέπλεξε συμπαιγνίαν πρὸς τοὺς κομματικοὺς καὶ προσωπικοὺς φίλους του ἐκ τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Ε.Μ.Δ. Συμβουλίου ἅτινα φαίνονται ἐξ οἰκείας πρωτοβουλίας ἀπαιτοῦντα τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Μητροπολ. Πελαγωνείας, ἐνῷ ὁ Ἰωακεὶμ Γ' καὶ οἱ περὶ αὐτὸν Ἅγ. Συνοδικοὶ προσποιοῦνται ὅτι ὑπερασπίζουσι τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν αὐτῶν.

Οὕτω τὸ ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν κέντρον διατελεῖ ἐν ἀναστατώσει καὶ διαμάχῃ, καθ' ὃν χρόνον διακυβεύονται ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ ὕψιστα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ συμφέροντα καὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς συνεννοοῦνται ὅπως προβῶσιν εἰς μεγάλας καὶ τελικὰς ἀποφάσεις περὶ Μακεδονίας ἐπιβραβεύοντες τοὺς ἱκανωτέρους καὶ συνετωτέρους τῶν οἰκούντων αὐτὴν λαῶν.

Μεταξὺ τῶν ἀτασθαλιῶν τοῦ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ ἡ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἐνέργειά του ἀποτελεῖ τὴν χειρίστην πασῶν. Οἱ Κύπριοι Ἕλληνες πάσης κομματικῆς ἀποχρώσεως εἴτε φανερὰ εἴτε καὶ ἐνδομύχως κατεδίκασαν αὐτὴν μετὰ δικαίας ὅλως αὐστηρότητος, διότι καὶ αὐτὴ ἡ Κυρηνειακὴ μετονοφθορία οὐδέποτε διενοήθη ἢ ὑπώπτευσε τοιοῦτον πραξικόπημα. Μόνον ἡ παρακεκομμένη διάνοια καὶ ἡ πεπωρωμένη συνείδησις τοῦ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ ἀπόφασιν τερατωδῶς ἄδικον καὶ ἀνήθικον, οἵαν οὐδ' ὠνειρεύθησαν καὶ οἱ φανατικώτατοι τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἁγ. Κιτίου. Ἡ κρύφα συγκληθεῖσα καὶ λάθρα συνεδριάσασα ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπῷ συνέλευσις ἀγνώστων προκρίτων τῇ 30 Δ)βρίου 1908 διὰ συμπαιγνίας καὶ τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἐκφύλου ψευδομάρτυρος τῆς Ἀγχιάλου ἀνέθηκε τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ Φανάριον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν μίαν ὑπώπτευσεν ὅτι θὰ ἐξελέγετο τοιοῦτος ὁ πρώην Κυρηνείας.

Διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἠθέλησε βεβαίως ὁ Ἰωακεὶμ ν' ἄρῃ πᾶσαν ἐλπίδα διαλλαγῆς καὶ συνεννοήσεως τῶν διισταμένων ἐν Κύπρῳ μερίδων καὶ νὰ παρατείνῃ τὴν ἀπὸ ὀκταετίας συνταράττουσαν τὴν νῆσον κομματικὴν διαπάλην. Ἀλλ' οὐ μόνον τοῦτο· ἔβαλλεν οὕτω κατὰ πρόσωπον τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου τὸ χειρόκτιον καὶ περιεφρόνει τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἥτις διὰ τοῦ Πατριάρχου αὐτῆς κ. Δαμιανοῦ ὥριζεν ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐν Φαναρίῳ ἔδει νὰ γένηται μετὰ συνεννόησιν καὶ τῶν τριῶν Πατριαρχείων. Ἡ αὐθαίρετος ὅθεν καὶ ἀντικανονικὴ ἐκλογὴ ἀπεδοκιμάσθη σφοδρῶς ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων, οὐδ' ἀνεγνωρίσθη παρ' οὐδεμιᾶς ποτε Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας οὔτε θ' ἀναγνωρισθῇ καὶ ἤγειρε μόνον μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν δυσαρεσκείας καὶ πάθη ὧν ἄδηλοι ἔτι εἶναι αἱ μέλλουσαι συνέπειαι.

Ἐνῷ ἀπομονοῦται οὕτω πανταχόθεν ὁ παράπληξ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆς, μεμηνὼς καὶ παρακεκομμένος τὰς φρένας, προκαλεῖ τὴν ὀργὴν τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν κέντρον, ἐν αἷς χαλεπαῖς ἡμέραις ἔχει τοῦτο ἀνάγκην καὶ τῆς εὐνοίας Ἀθιγγάνων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Βούλγαρος ἔξαρχος ἐγκαθιδρύεται ἀπὸ τοῦ ἀποκέντρου Καράκιοϊ εἰς τὸ ἀριστοκρατικὸν Σισλῆ καὶ παρασκευάζει πανηγυρικὰς ἐπιδείξεις, ἐργάζεται δὲ πρὸς συγκρότησιν Συνόδου ἵνα διὰ τῆς λαμπρότητος καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἐπισκιάσῃ τὸ Φανάριον καὶ ἡ Υ. Πύλη εἴτε πληροῖ κενὰς ἀρχιερατικὰς θέσεις βουλγάρων σχισματικῶν εἰς τὰς ἀμφισβητουμένας χώρας εἴτε παραχωρεῖ διὰ βερατίων νέας τοιαύτας.

Τὸ Φανάριον νοητικῶς ἀσθενὲς καὶ ἀνάπηρον, ἀσθενέστερον καθιστάμενον ὑπὸ τοῦ δημιουργηθέντος ἐν αὐτῷ χαώδους κενοῦ καὶ τῆς ἀπομονώσεώς του, ἐμπνέει τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Ὀρθοδόξους πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης καὶ καθιστᾷ τούτους εὐαλώτους εἰς τοὺς βουλγαρικοὺς ἐκβιασμούς.

Ὁ παράφορος Ἰωακεὶμ Δεβετζῆς φαίνεται ὅτι οὐδ' εἰς τὰς γνώμας καὶ συμβουλὰς τοῦ Ἕλληνος ἐν Κ)πόλει πρεσβευτοῦ προσέχει, διακεκριμένου διπλωμάτου πολλὰς παρασχόντος μέχρι τοῦδε εἰς τὸ ἔθνος ὑπηρεσίας ἐν Αἰγύπτῳ ἄλλοτε καὶ ἤδη ἐν Τουρκίᾳ, ἄλλως ἀποβαίνει μέχρι τινὸς δυσνόητος ἡ ὁλοσχερὴς διπλωματικὴ ἀποτυχία τοῦ Φαναρίου.

Ὕψιστα ὅθεν συμφέροντα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἐπιβάλλουσι τὴν ταχίστην ἐκθρόνισιν τοῦ Ἰωακεὶμ Δεβετζῆ, ἵνα μὴ ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπομείνῃ ἀδοκήτους καὶ ἀνηκέστους συμφοράς.

Η ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΠΟΤΥΜΠΑΝΙΖΟΜΕΝΗ

[Συνέχεια ἐκ τῶν προηγουμένων]

Τραγελαφικὸν τῷ ὄντι εἶνε τὸ προσαγόμενον ἱστορικὸν γεγονὸς τῶν κατὰ Χρύσανθον τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς τρεῖς ἑτέρους τῆς Κύπρου Μητροπολίτας. Καὶ κατὰ μὲν τὸν συντάκτην τῆς ἐκθέσεως τὸ 1783 ὁ ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ μητροπολίτου Κιτίου καταδιωχθέντες ὑπὸ τῆς πολιτικῆς Κυβερνήσεως κατέφυγον εἰς τὰ προξενεῖα Σμύρνης· ὁ δὲ τότε διοικητὴς ἀντικατέστησεν αὐτοὺς δι' ἄλλων, οἵτινες μετ' οὐ πολὺ καθῃρέθησαν ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας· κατὰ τὴν ἱστορίαν ὅμως καὶ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα. Μετὰ τὴν εἰς Σμύρνην μετάβασιν τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν τριῶν αὐτοῦ μητροπολιτῶν (καὶ οὐχὶ μόνου τοῦ μητροπολίτου Κιτίου) ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Γαβριὴλ ὁ Δ' ἀποστέλλει εἰς Κύπρον «**πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐπιστολὴν**», δι' ἧς βασιλικῷ ὁρισμῷ ἐξορίζονται εἰς Ἅγιον Ὄρος **ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου** (!) ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ τρεῖς μητροπολῖται, διατάσσεται δὲ ἡ ἐν Κύπρῳ ἐκλογὴ νέων. Ἀλλὰ δὲν περιωρίσθη μέχρι τούτου ἡ προστατευτικὴ !! ἐνέργεια τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Ἔγραψεν εἰς τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας Δανιήλ, τῆς ἐκλογῆς ἤδη ἐν Κύπρῳ γενομένης διὰ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, πατριαρχικὴν καὶ Συνοδ. ἐπιστολὴν περιέχουσαν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε: «**ἐπροστάχθημεν παρὰ τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου τῆς κραταιᾶς βασιλείας** (καὶ ὅμως σήμερον κόπτεται ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι ἀναγκαίᾳ ἐπεμβάσει τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν)

εἰς τὸ νὰ γράψωμεν αὐτῇ διὰ νὰ στείλῃ δι' ἐκδόσεώς της τρεῖς τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ἁγίων ἀρχιερέων εἰς τὴν νῆσον Κύπρον, ὅπως χειροτονήσωσι νέον ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ τελοῦντας ἀρχιερεῖς, ὡς ἤδη ἐκλελεγμένους. Ὅθεν ἡ Μακαριότης της ἠξεύρουσα καλῶς τὴν ῥηθεῖσαν προσταγήν, θέλει κάμει τὰ προστατττόμενα.» Ἀλλ' ὁ Ἀντιοχείας ἐν τῇ πράξει ταύτῃ τοῦ Οἰκουμενικοῦ διαβλέπων παράβασιν των κανόνων καὶ ἐπέμβασιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας εἰς τὰ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου αὐθαίρετον, θέτει τὸν Οἰκουμενικὸν εἰς τὴν θέσιν του, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον, γράφων αὐτῷ ἐκ Δαμασκοῦ ὅτι «δὲν δύναται ν' ἀποστείλῃ τοὺς ζητουμένους ἀρχιερεῖς ἐπειδὴ **δὲν ἔχει βεβαιότητα περὶ τῆς κανονικότητος ἑνὸς τοιούτου ἐγχειρήματος.**» Ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης μετὰ τὸ μάθημα τοῦτο ἀνακρούει πρύμναν, ἀνακαλεῖ τὴν περὶ ἐξορίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν τριῶν μητροπολιτῶν ἀπόφασιν, μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν καὶ συνοδικῶς ἀναγνωρίσῃ αὐτοὺς κανονικοὺς καὶ νομίμους ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀναγκάσας ὅπως αὐτοὶ (ὅτε ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ τρεῖς μητροπολῖται) προβῶσιν εἰς τὴν καθαίρεσιν τῶν ἐν Κύπρῳ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῶν ἐκλεγέντων, καὶ ὧν τὴν χειροτονίαν πρὸ μικροῦ ἐζήτει αὐτὴ ἡ Μ. Ἐκκλησία παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας. Οὕτως ἔχουσι τὰ κατὰ Χρύσανθον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου, ἐξ ὧν ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως συνάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ τούτων ἡ Μ. Ἐκκλησία «ἀπέδειξε καὶ πάλιν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν πολιτείαν διὰ τῆς ἰσχύος της νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς τὰ τῆς θρησκείας»!! Γελοιωδέστερον καὶ τραγελαφικώτερον συμπέρασμα ὁμολογουμένως δὲν ἠδύνατο νὰ διατυπωθῇ. Ἡ Μ. Ἐκκλησία, ἡ πειθήνιον ὄργανον τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας γενομένη καὶ διὰ πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐπιστολῆς ἀρχιεπίσκοπον καὶ μητροπολίτας ἐξορίζουσα, διότι οὕτως ἤθελεν ἡ πολιτικὴ ἐξουσία, δι' ἑτέρας δ' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας λέγουσα «**ἐπροστάχθημεν παρὰ τοῦ ὑπερτάτου ἐπιτρόπου τῆς κραταιᾶς βασιλείας** εἰς τὸ νὰ γράψωμεν αὐτῇ διὰ νὰ στείλῃ τρεῖς ἀρχιερεῖς εἰς Κύπρον ὅπως χειροτονήσωσι νέον ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου καὶ τοὺς ὑπ' αὐτῷ τελοῦντας ἀρχιερεῖς, ὡς ἤδη ἐκλελεγμένους,» ἀποδεικνύει κατὰ τὸν συντάκτην τῆς ἐκθέσεως ὅτι «δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν πολιτείαν διὰ τῆς ἰσχύος της νὰ ἐπεμβαίνῃ εἰς εἰς τὰ τῆς θρησκείας»!! Οἷα λογική! ἀλλὰ καὶ οἷα λογικευομένη διάνοια!!

Τὸ περὶ ἐκλογῆς Κυπριανοῦ προσαγόμενον παράδειγμα οὐδόλως συμβάλλεται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ συντάκτου τῆς ἐκθέσεως, διότι κατὰ τὸ εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ **ὑπόμνημα** καὶ οὗτος «κατέστη διάδοχος **βασιλείῳ θεσπίσματι**» καὶ ἑπομένως οὐδὲν ἕτερον ἀποδεικνύει καὶ τοῦτο, εἰ μὴ ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία ἠναγκάζετο καθ' ἑκάστην νὰ ἐκτελῇ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ προσδίδῃ αὐταῖς καὶ Ἐκκλησιαστικὸν χαρακτῆρα.

Τὸ δ' ἐφεξῆς ἱστορικὸν γεγονὸς τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ τῶν ἀρχιερέων τῆς νήσου καὶ τῆς εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν καταφυγῆς τῶν Κυπρίων εἰς βοήθειαν εἶναι ἀξιοσημείωτον κατὰ τοῦτο, ὅτι οἱ Κύπριοι ἐν τῇ ἀπαντήσει τῆς Μ. Ἐκκλησίας διαβλέποντες ὅτι αὕτη ἐσκέπτετο νὰ προβῇ εἰς ἐκλογὴν ἐν Κων)πόλει (ὡς ἐπ' ἐσχάτων συνέβη) ἀπήντησαν ὅτι «ἀνέκαθεν καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἀποστολικὴ παράδοσις καὶ κανόνες συνοδικοὶ ἐπικρατοῦσι καὶ ἔχουσι τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν, ὅτι **οἱ κατὰ τὴν Κύπρον ἀρχιερεῖς ν' ἀποκαθίστανται καὶ νὰ χειροτονῶνται ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς νήσου καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλο μέρος.**» Καὶ μόνη ἡ δήλωσις αὕτη τῶν Κυπρίων κατὰ τὴν τρομοκρατίαν ἐκείνην τοῦ 1821 εἶνε ἱκανὴ ν' ἀποδείξῃ τὸ παράνομον τῆς ἐν Κων)πόλει γενομένης ἐκλογῆς. Εἶναι δ' ἀξιοσημείωτον ὅτι μεθ' ὅλην τὴν σωρείαν τῶν ἱστορικῶν παραδειγμάτων τὰ ὁποῖα προσάγει ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ τελευταίου πραξικοπήματος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὐδὲν παρόμοιον ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων προσάγει· ὁ δὲ λόγος εὐνόητος· διότι δὲν ὑπάρχει.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἐνθρονιστικὰ γράμματα, περὶ ὧν ποιεῖται λόγον ἡ ἔκθεσις ἐν ταῖς τελευταίαις αὐτῆς παραγράφοις, λέγομεν μόνον τὰ ἑξῆς πρὸς γνῶσιν τῶν μὴ εἰδότων τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἐθιμοτυπίας. Ἡ ἐπὶ τοῦ θρόνου μιᾶς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἀνάρρησις τοῦ προέδρου αὐτῆς συνεπάγεται καὶ τὴν ὑπὸ τούτου πρὸς τὰς λοιπὰς αὐτοκεφάλους ἐκκλησίας **εἰρηνικὴν** λεγομένην ἐπιστολήν, αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι εἰς τὴν **εἰρηνικὴν** ταύτην ἀπαντῶσι διὰ τῶν **ἐνθρονιστικῶν** λεγομένων γραμμάτων, καὶ οὕτω φυλάσσεται ὁ σύνδεσμος τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὅπως λοιπὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου εἶναι ἠναγκασμένος νὰ στείλῃ **εἰρηνικήν**, οὕτω εἶναι ἠναγκασμένος καὶ ὁ Κων)πόλεως, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Ἀντιοχείας, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων, κ.λ.π. Καὶ ὅπως οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἀπαντῶσι δι' ἐνθρονιστικῆς, οὕτω καὶ ὁ Κων)πόλεως καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ἀπαντῶσιν εἰς τὸν Κύπρου **δι' ἐνθρονιστικῶν** γραμμάτων. Ὥστε οὐδὲν εἶπεν ἡμῖν ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως γράφων, ὅτι «ὑπὲρ τοῦ ἀπὸ Πάφου ἀρχιεπισκόπου Πανκρέτου ἐχρειάσθη ἐνθρονιστικὴ ἐπιστολὴ ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.»

Καὶ δὲν περιωρίσθη ἡ ἔκθεσις εἰς τὰς σχέσεις τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου μόνον ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς παραγράφῳ διϊσχυρίζεται ὅτι «τὸ ὑπέρτατον τοῦτο κῦρος καὶ δικαίωμα οὐδέποτε ἐπαύσατο νὰ ἐνασκῇ ἡ Μ. Ἐκκλησία καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν τῶν ἐν τῇ τάξει ἀνωτέρων τῆς Κύπρου,» ἀναγράφει δὲ κατάλογον Πατριαρχῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων ἐκλεγέντων ἢ καθαιρεθέντων δῆθεν ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Παρατηρήσαντες, δι' ὧν μέχρι τοῦδε εἴπομεν, ὁποῖον ἦτο τὸ ἀνώτατον κῦρος καὶ δικαίωμα, ὅπερ ἐξήσκει ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου προσάγομεν ἓν ἱστορικὸν γεγονὸς τῶν τελευταίων χρόνων ἐσχάτως δημοσιευθὲν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» τῶν Ἀθηνῶν ἵνα ἴδωσιν οἱ ἀναγνῶσται τὸ κῦρος καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, ἀφοῦ ἄλλως τε τὰ στενὰ ὅρια τῶν στηλῶν τῆς ἐριτίμου ταύτης ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν κατ' ἰδίαν ἐξέτασιν μιᾶς ἑκάστης τῶν ἐκλογῶν ἢ καθαιρέσεων τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναγραφομένων—. «Τὸ δεύτερον ζήτημα, λέγει ὁ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀβέρωφ βιογράφος, ὅπερ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον ἀπησχόλησε τὸν Ἀβέρωφ ὑπῆρξε τὸ ἐπικληθὲν Πατριαρχικόν. Περὶ τούτου ὅμως προτιμῶμεν νὰ μὴ ὁμιλήσωμεν ἐν ἐκτάσει (ἐν ἐκτάσει δ' ὅμως θὰ ὁμιλήσωμεν ἡμεῖς προσεχῶς ἴσως ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἡμῶν μελέτῃ) διότι ἔχομεν ἀπέναντι ἡμῶν τὴν Μ. Ἐκκλησίαν τῆς Κων)πόλεως καὶ μερίδα τινὰ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενῶν καθ' ὧν προέστη ἐπὶ κεφαλῆς κλήρου καὶ λαοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Ἀβέρωφ διεξαγαγὼν θριαμβευτικῶς δεινὸν καὶ μακρὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Νικάνορος ὡς Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀλεξανδρεινοῦ θρόνου, ὡς αὐτοκεφάλου καὶ ἀνεξαρτήτου. Τοῦτο μόνον σημειοῦμεν ὅτι τὸν ἀοίδιμον Νικάνορα ἐκλεγέντα κανονικῶς ὡς Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας..... κατεπολέμησε μικρὸν μετὰ τὴν ἔλευσίν του μερίς τις ὁμογενῶν, ἐκήρυξεν αὐτὸν ἀθέσμως καὶ ἀνευλαβῶς παράφρονα καὶ ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου διώρισε τότε τοποτηρητήν του καὶ κηδεμόνα Ἀρχιμανδρίτην τινά, Εὐγένιον τὸν Ξηροποταμηνὸν ἐφωδίασεν αὐτὸν διὰ Σουλτανικοῦ φιρμανίου καὶ ἀπέστειλεν εἰς Αἴγυπτον. **Ἡ ἀνευλαβὴς πρὸς ὁμότιμον Πατριάρχην συμπεριφορὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ ἡ καταπάτησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ αὐτοκεφάλου Ἀλεξανδρεινοῦ θρόνου ἦσαν προφανῆ.** Τὴν γενικὴν ἐξέγερσιν ὑπὲρ τοῦ θρόνου συνεμερίσθη ὁ Ἀβέρωφ. Ὅτε δὲ ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις ἐκτελοῦσα τὸ ἐκ Κων)πόλεως Σουλτανικὸν πρόσταγμα ἀπέβαλε διὰ τῆς πλέον ἀποτόμου καὶ σκαιᾶς βίας τὸν Πατριάρχην Νικάνορα ἀπὸ τῆς ἕδρας αὐτοῦ.... ἐπῆλθε τὸ σπουδαιότατον γεγονός, ἡ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν Ραμλίῳ Τοπικὴ Σύνοδος, **ἥτις καθῄρεσε τὸν Ἀρχιμανδρίτην Εὐγένιον ὡς ἐπιβάτην τοῦ Ἀλεξανδρεινοῦ θρόνου** καὶ ἀνεστήλου τὰ ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀπαράβατα δικαιώματα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τοῦ αὐτοκεφάλου τοῦ θρόνου.

«Τὴν καθαίρεσιν καὶ τὸν ἀναθεματισμὸν τοῦ Εὐγενίου ὑπὸ τῆς Τοπικῆς ταύτης Συνόδου ἀνεγνώρισαν μετ' οὐ πολὺ οἱ Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων καὶ Ἀντιοχείας, ἡ αὐτοκέφαλος ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου καὶ αἱ Ἱεραὶ Σύνοδοι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρωσσίας. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπομονωθὲν οὕτω (ὡς καὶ νῦν ἐν τῷ Κυπριακῷ ζητήματι) **ἀπέβη ἀνίκανον νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἔκθεσμον ἔργον του** καὶ ὁ Σουλτᾶνος ἀνεκάλεσε τὸ ὑπὲρ τοῦ Εὐγενίου φιρμάνιον αὐτοῦ καὶ διέταξε ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὸν θρόνον του ὁ Νικάνωρ μετὰ πομπῆς καὶ ἐπιδείξεως εἰς ἱκανοποίησιν αὐτοῦ καὶ τοῦ ποιμνίου του ἀπὸ τοῦ γενομένου ἀδικήματος.

Ἰδοὺ τὸ ἀνώτατον κῦρος καὶ δικαίωμα τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν!! καὶ τὸ ἀνώτατον τοῦτο κῦρος ἐκδηλοῦται διὰ τῆς καθαιρέσεως ὑπὸ πασῶν τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ τέλος τῆς ἀνακλήσεως τοῦ ἀπεσταλμένου αὐτῆς ἤδη καθῃρημένου!! Καὶ μόνον τὸ γεγονὸς τοῦτο τῶν τελευταίων χρόνων ἤρκει νὰ συνετίσῃ Ἰωακεὶμ τὸν Πάνου, ἀλλ' οὗτος μεθ' ὅλα ταῦτα «οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.»

Ἐκ τῆς ἀμερολήπτου λοιπὸν ἐξετάσεως τῶν ἐκτεθέντων γεγονότων καὶ τῆς μελέτης τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καταφαίνεται ἐναργέστατα.

α'.) Ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία οὐδέποτε ἐξήσκησεν ἀνωτάτην ἐξουσίαν καὶ κῦρος ἐπὶ τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ὁσάκις δ' αὐθαιρέτως ἐπενέβαινεν ἐπατάσσετο ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐπανήρχετο καὶ ἄκουσα εἰς τὴν εὐθεῖαν.

β'.) Ὅτι ἡ Μ. Ἐκκλησία πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς αὐστηρᾶς τηρήσεως τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ χάριν τῆς τάξεως τῶν ἀδελφῶν ἐκκλησιῶν προέβαινεν εἰς ἐκλογὰς καὶ καθαιρέσεις, οὐδέποτε ὅμως αὐθόρμητος, ἀλλὰ πάντοτε προσκαλουμένη, οὐδέποτε δὲ μόνη, ἀλλὰ πάντοτε συμψήφους ἔχουσα καὶ τοὺς λοιποὺς Πατριάρχας.»

γ'.) Ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἔγκρισις καὶ ἀναγνώρισις διὰ πᾶσαν ἐκλογὴν πρωθιεράρχου εἶνε τόσῳ ἀπαραίτητος, ὅσῳ καὶ ἡ ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

δ'.) Ὅτι ὁσάκις ἡ Μ. Ἐκκλησία αὐθόρμητος ἐπεχείρει νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν ἀπεκρούετο ὑπ' αὐτῶν «ἁρμόδιον καὶ νόμιμον ὑπέρτατον ἐκκλησιαστικὸν δικαστὴν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ κηρυττουσῶν τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ οὐδένα ἄλλον,» ζητοῦσα δὲ νὰ ἐκλέγῃ Ἀρχιεπισκόπους Κύπρου ἐν Κων)πόλει προὐκάλει τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ λαοῦ λέγοντος ὅτι «ἀνέκαθεν καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἀποστολικὴ παράδοσις καὶ κανόνες συνοδικοὶ ἐπικρατοῦσι καὶ ἔχουσι τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν, ὅτι οἱ κατὰ Κύπρον ἀρχιερεῖς ν' ἀποκαθίστανται καὶ νὰ χειροτονῶνται ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῆς νήσου καὶ ὄχι εἰς ἄλλο μέρος.»

Ἐπιμένομεν λοιπὸν φρονοῦντες ὅτι ἡ τελευταία ἐνέργεια τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐν Κύπρῳ οὐδόλως δικαιολογεῖται ὑπό τε τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ ὅτι πολὺ δικαίως ἀπέκρουσαν αἱ λοιπαὶ Ἐκκλησίαι τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην ἐκλογὴν **ὡς πραξικόπημα** αὐτὴν χαρακτηρίσασαι καὶ μόνην αὐτὴν ἐπὶ ταύτῃ ὑπέχουσαν εὐθύνην, πολὺ δὲ δικαία καὶ συνετή, ἅμα δὲ καὶ νόμιμος καὶ κανονικὴ εἶναι ἡ διὰ νομοσχεδίου ἀπόπειρα λύσεως ἐπιδοκιμαζομένη οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἐξεχουσῶν ἐκκλησιαστικῶν κορυφῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς μεγάλης τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου πλειονότητος.

Γ. Α.

ΕΡΓΟΝ ΑΝΙΑΡΟΝ

Ὁ φίλος Καρπασίτης τῆς ἀγαπητῆς «Σαλαμῖνος» φαίνεται ὅτι κατὰ τὸν ἀλωνισμὸν ἔχει χρόνον ἱκανὸν ὅπως ἀσχολῆται καὶ εἰς διατριβογραφίαν, ἧς ὁ βαθύτερος σκοπὸς οὐδόλως συγκαλύπτεται. Ἄδηλον τίνων ἕνεκα λόγων ὁ πολυπράγμων Καρπασίτης κοτέει κατὰ τοῦ κ. Εὐαγ. χ'' Ἰωάννου, ὅστις καὶ ἐν τῷ σιδηροδρ. ζητήματι μετὰ πάντων τῶν συναδέλφων του ἐξετέλεσεν ἁπλῶς καὶ εὐόρκως τὸ καθῆκόν του ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κυπρ. Λαοῦ. Τοῦτο προδίδει ὅτι καίτοι ἐζήτησε δὲν εὗρεν ἄλλην ἀφορμὴν ἐπιθέσεως κατ' αὐτοῦ ὁ ἀγαθὸς Καρπασίτης καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὅσα ἐλέχθησαν καὶ ἀντεκρούσθησαν ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ. Ἡ πρόθεσις προδίδεται καὶ ἐκ τῆς βραδείας ἐπιθέσεως.

Ἡ φίλη δὲ «Σαλαμὶς» καίτοι ὑστέρησεν ἓν φύλλον καὶ ἐξεδόθη εἰς ἡμίφυλλον, ἐστέρησε τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς σπουδαιοτέρων θεμάτων διαθέσασα τὸν πολύτιμον χῶρον αὐτῆς εἰς ἱκανοποίησιν προσωπικῆς ἰδιοτροπίας.

Τὸν φίλον Καρπασίτην προτρεπόμεθα νὰ ἀσχολῆται ἡσύχως εἰς τὰ ἔργα του πεποιθὼς ἐπὶ τὴν νομιμοσύνην καὶ τὴν φιλοπατρίαν ἁπάντων τῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΨΕΥΣΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΑΙ

Ἐὰν ὑπῆρξαν εὐτελεῖς καὶ μικροὶ ὡς ἰδιῶται καὶ ὡς πολιτικοὶ οἱ ταλαιπωρήσαντες τὴν νῆσον ταύτην ἐπὶ ἔτη μακρά, θὰ ἔχωσι τοὐλάχιστον τὴν παρηγορίαν, ἐν τῇ ἀπομονώσει καὶ ἐν τῇ ἀφανείᾳ ὅπου κατεδίκασεν αὐτοὺς ὁ Κυπρ. λαός, ὅτι ἀνεδείχθησαν μεγάλοι ψεῦσται καὶ συκοφάνται.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐμπεριστατωμένη ἀφήγησις τοῦ Κυπριακοῦ Ζητήματος» ἐδημοσιεύθη ἔν τινι Ἑλληνοφώνῳ παρασιτικῇ ἐφημερίδι τῆς Ὀδησσοῦ «Κόσμος» μακροσκελεστάτη διατριβή, ἀναδημοσιευθεῖσα ἐν τῷ «Χρόνῳ» τοῦ Καΐρου, ἥτις καίτοι ἀνυπόγραφος καὶ χωρὶς τόπου προελεύσεως προδίδει τοὺς ἐργάτας αὐτῆς γνωστοὺς καὶ ἐξ ἄλλων παρομοίων συκοφαντικῶν καὶ κακοήθως ψευδολόγων συνονθυλευμάτων.

Οἱ συντάκται αὐτῆς εἶναι ἐν Κύπρῳ ὁ δ' ἐπεξεργασάμενος αὐτὴν φαίνεται ὁ κακοηθέστατος τῆς Ἀγχιάλου ψευδομάρτυς Βασίλειος.

Ἄρχεται ἡ διατριβὴ ἀπὸ τῆς ἁρμοστείας τοῦ Σὶρ Ρ. Βίδδολφ ἵνα συνδεθῇ μετὰ τῆς ἰμπεριαλιστικῆς τούτου πολιτείας ὁ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρὸς τοῦ νῦν Μ. Ἁρμοστὴς τῆς Κύπρου Σὶρ Κάρολος Κὶγκ Χάρμαν, ἐλλειπόντων ἄλλων πρὸς ἐνοχοποίησιν αὐτοῦ καὶ κατάκρισιν στοιχείων.

Οἱ κακοήθεις συκοφάνται διατριβογράφοι φωρῶνται τυμβωρύχοι ἀποτροπαιότεροι τῶν ὑαινῶν τῆς Λιβύης, διότι ἐκεῖναι ἀνασκάπτουσι τάφους νωπούς, αὐτοὶ δὲ ἀσεβοῦσι βεβηλοῦντες τὰ ὀστᾶ τοῦ ἀπὸ ὀκταετίας περίπου ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου

«Ὁ τότε ἀρχιεπίσκοπος πάσης Κύπρου, μακαρίτης Σωφρόνιος, γράφουσι, πολλὰ δυνάμενος νὰ κατορθώσῃ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἦν εἰς τὸ ἔπακρον ἀδρανής, ἀπομαράνας τὸ ἐφ' ἑαυτὸν τὸν ἐθνικὸν καὶ ἐκκλησιαστικὸν τῆς Κύπρου βίον. Οὗτος δὲ εἶναι καὶ ὁ γέρων τοῦ τερατώδους κληρικοῦ μητροπολίτου Κιτίου, καὶ θεῖος τῶν διασήμων Θεοδότων καὶ τινος ἄλλου, ἁπάντων πολεμίων καὶ ἀσπόνδων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ τῆς Κύπρου βίου, ἐπισειόντων δὲ φιλογένειαν ἀνύπαρκτον».

Μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπατήσωσι τὸν Κυπριακὸν λαὸν κάλλιστα γνωρίσαντα τοὺς ἀναισχύντους τούτους συκοφάντας πειρῶνται νὰ ἐξαπατήσωσι τὸν ἔξω Ἑλληνισμὸν ἱκανοποιοῦντες τὴν ἄμετρον μοχθηρίαν αὐτῶν. Ἐντούτοις ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος ἦτο μὲν ἀδρανὴς ἀλλὰ πλήρης ἀγαθότητος καὶ χριστιανικῆς εὐσεβείας εἰς ἄκρον δὲ φιλόπατρις, μεγαλοστόμως διακηρύξας ὡς πρωθιεράρχης καὶ ἐθνάρχης τῆς Κύπρου προσαγορεύων τὸν πρῶτον Ἁρμοστὴν Σὶρ Γκάρνετ Οὐλσέλεϋ ὅτι «ἄσμενος ὁ Κυπριακὸς λαὸς δεξιοῦται αὐτὸν καὶ χαιρετίζει τὴν ἀγγλικὴν κατοχήν, θεωρῶν αὐτὴν ὡς μεταβατικὴν περίοδον πρὸς ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος». Οἱ κακοήθεις σήμερον συκοφάνται καὶ διαβολεῖς τῆς ἀγαθῆς μνήμης τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου ἦσαν οἱ κρατοῦντες αὐτὸν οἱονεὶ δέσμιον καὶ παντελῶς ὑποχείριον, οὐδέποτε ἐπιχειρήσαντες ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς νήσου νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰς ἀγαθὰς ὅλως καὶ πατριωτικὰς διαθέσεις του. Αὐτοὶ παρηγκώνισαν ἐπὶ ἔτη μακρὰ τὸ ἀρχιεπισκ. ἀξίωμα καὶ ἐξουθένωσαν τὴν Ἐκκλησίαν ἄγοντες καὶ φέροντες αὐτὴν κατὰ βούλησιν καὶ ἐκμεταλλευόμενοι πάντα τὰ ἱερὰ ἀξιώματα. Ἤθελον τὴν Ἐκκλησίαν παράλυτον καὶ ἀποσυντεθειμένην διότι τὸ μέγα καὶ θεῖον κῦρος αὐτῆς θὰ ἐπεσκίαζε τὸ νᾶνον καὶ εὐτελὲς παράστημά των εἰς τὰ ὄμματα τῶν κρατούντων οὓς περιέσαινον ὡς σκύλακες καὶ μεθ' ὧν εἶχον συνάψει κακοηθεστάτην κομματικὴν συναλλαγὴν καὶ περιήγαγον τότε τὸν Κυπριακὸν λαὸν εἰς δουλείαν χείρονα τῆς Τουρκικῆς τυραννίας.

Παρακατιὸν γράφουσιν οἱ συκοφάνται:

«Δυστυχῶς ἡ ἑλληνικὴ παροιμιώδης ἐπιπολαιότης ἀνεβίβασε τούτους εἰς περιωπὴν ἐθνικῶν ἀνδρῶν, τὸν δὲ Κιτίου ἐθεώρησαν ὡς τὸν κεκλημένον ἵνα παρασκευάσῃ τὴν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου τῆς Κύπρου ἕνωσιν, ὡς τὴν χρυσῆν τῆς ἑνώσεως γέφυραν».

«Καὶ εἰς τὴν ἄλογον ταύτην καὶ ἐπιπόλαιον κατωφέρειαν κατῆλθον καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀγνοοῦντες ὅτι ὁ Κιτίου διάκονος ὤν, ἐν αὐτῇ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἀσχημονέστατα προσηνέχθη πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πολεμικοῦ ἀτμοπλοίου Μιαούλη, αὐθαδεστάτην δ' ἔδειξε διαγωγὴν πρὸς Ἕλληνας προξένους, ὡς λ. χ. τὸν κ. Μπέτζον, ἐνῷ ὁ ἀδελφός του ἐν περιοδικῷ καθύβριζε τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.»

Οἱ ἀναιδέστατοι συκοφάνται μὴ δυνάμενοι νὰ εὕρωσι καὶ δείξωσι ψεκτόν τι ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ τοῦ λαοφιλοῦς Μ. Κιτίου ἀνέδραμον εἰς ἀπωτέρους χρόνους, καθ' οὓς αὐτοὶ μὲν διῆγον ἐν ἀσημότητι καὶ ἐπαρασίτουν ἀπό τε τῆς κοινότητος καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἢ διέπραττον ἀληθῆ ὄργια, ὁ διάκονος δὲ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ διδάσκων καὶ κηρύττων καὶ δημοσιογραφῶν ἐξήγειρε καὶ ἐνίσχυε τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ ἐδίδασκεν αὐτὸν τὴν ἀνδρικὴν ὑπεράσπισιν καὶ διεκδίκησιν τῶν δικαίων καὶ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ πρὸς τοὺς κρατοῦντας.

Ἐν ἀγνοίᾳ των οἱ συκοφάνται τοῦ Ἀγ. Κιτίου ἐπιχειροῦντες νὰ κατηγορήσωσιν αὐτοῦ πλέκουσιν ὑψηλὸν ἐγκώμιον, διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι τί ποτε τὸ ἐπίψογον καθ' ὅλον τὸν ὑπερεικοσαετῆ δημόσιον βίον του καὶ ἀνέδραμον εἰς λίαν μεμακρυσμένην ἐποχὴν ἵνα πλάσωσι κακόηθες ψεῦδος περὶ δυσμενοῦς δῆθεν συμπεριφορᾶς του πρὸς ἀξιωματικοὺς τοῦ «Ν. Μιαούλη»—Ψεῦδος ἀνεξέλεγκτον ἕνεκα τοῦ μακροῦ χρόνου τίς οἶδε πρὸς τίνα σκοπὸν πλασθὲν—καὶ ἔριν τινα πρὸς τὸν ἀρθριτικὸν καὶ χολερὸν διὰ τοῦτο καὶ δύστροπον Μπέτζον, ὅστις διὰ τὴν δυστροπίαν του εἶχεν ἀπομονωθῇ ἀπὸ τῆς ὅλης ἑλληνικῆς κοινότητος Λάρνακος.

Τὰ ἐπίσημα πρακτικά, ἐντούτοις, τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς ἐφ' ὅλην εἰκοσαετίαν μέχρι σήμερον καὶ σύμπας ὁ λαὸς τῆς νήσου μαρτυροῦσιν αὐτὸν αὐστηρότατον ἐλεγκτὴν τῆς ὅλης Βρεττανικῆς διοικήσεως τῆς νήσου, ἐπιτιμητὴν ἀδιάλλακτον πάσης κυβερνητικῆς ὑπερβασίας καὶ ἄγρυπνον Κέρβερον τῶν συμφερόντων τοῦ Κυπρ. λαοῦ, ἐπισπασάμενον διὰ τοῦτο πάντοτε τὴν δυσμένειαν μὲν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν Βρεττανῶν ἀρχόντων, ἐν ᾧ οἱ πολιτικοὶ καὶ προσωπικοὶ ἐχθροὶ καὶ συκοφάνται του ἐξελιπάρουν θέσεις καὶ μισθάρια δι' ἑαυτούς, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεμπολοῦντες ἀντὶ πινακίου φακῆς πρὸς τοὺς κρατοῦντας τὰ ὕψιστα συμφέροντα καὶ ἰδεώδη τῆς νήσου.

Τὸ ἐθνικὸν παράστημα τῆς Κύπρου καὶ ἡ Κυπριακὴ φιλοπατρία ἐξέλαμψαν καὶ ἐνεθουσίασαν τὸν Ἑλληνισμὸν ἀφ' ὅτου ἀπηλάθησαν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ ἡ πολιτικὴ ἀγυρτεία καὶ ἡ κακοηθεστάτη ἰδιοτέλεια καὶ συμπαγὴς κατηρτίσθη ἐν αὐτῷ ἡ φάλαγξ τῶν γνησίων ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ.

Εἴκοσιν ὅλα ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου παρῆλθον, μέχρις οὗ ἀκουσθῶσι ἐπισήμως βροντοφωνούμενοι οἱ ἀκοίμητοι ἐθνικοὶ πόθοι τοῦ λαοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγ. Κιτίου καὶ τῶν ἐθνικῶν μετ' αὐτοῦ βουλευτῶν, καὶ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς κατοχῆς διετυπώθησαν οὗτοι ἐν τῇ ἀντιφωνήσει πρὸς τὸν Μν Ἁρμοστήν, τῷ ἐπισημοτάτῳ καὶ σημαντικωτάτῳ τούτῳ ἐγγράφῳ τῆς Κυπριακῆς Πολιτείας. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς τῶν περὶ τὸν Ἀγ. Κιτίου ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων ἐγένοντο σεβαστὰ τὰ αἰτήματα καὶ δικαιώματα τοῦ Κυπρ. λαοῦ, καὶ μετὰ ἀγῶνα ἀναμιμνήσκοντα τὰς ὡραίας ἑπτανησιακὰς ἡμέρας ἐκάμφθησαν οἱ ἐν Λονδίνῳ.

Οἱ διαβάλλοντες καὶ συκοφαντοῦντες τοὺς ἀριστεῖς τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων δὲν θὰ ἐφείδοντο τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ δεικνύοντες τοὺς τετριμμένους ἤδη ὀδόντας ὑπὸ τῶν ὀστῶν ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐτραγάνιζον ἀπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ μαγειρείου.

Πρῶτος καὶ μόνος πάντων τῶν ἀπὸ τῆς κατοχῆς Ἁρμοστῶν ὁ Σὶρ Κάρολος Χὶγκ Χάρμαν διεκήρυξε δημοσίᾳ καὶ ἀνεπιφυλάκτως φυσικοὺς καὶ δικαίους τοὺς πόθους τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ κατεδίκασε τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας ὁμολογήσας μέγα καὶ βαρὺ τὸ προσγινόμενον ἀδίκημα, καθ' οὗ ἐπολέμησε μετὰ μοναδικῆς εὐσυνειδησίας καὶ κατώρθωσεν ὥστε νὰ ἐπωφελῆται σήμερον ἡ Κύπρος τὴν εὐλογίαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ν' ἀποταμιεύῃ περισσεύματα διὰ τὰ ἔτη τῶν ἰσχνῶν ἀγελάδων, νὰ ἐπεκτείνωνται δὲ τὰ δημόσια ἔργα μέχρι τῶν ἀπωτάτων ἄκρων τῆς νήσου.

Οὐδὲν ὅμως πάντα ταῦτα πρὸς τοὺς γνωστοὺς συκοφάντας καὶ διαβολεῖς, οἵτινες μόνον περὶ τῆς ἰδιαιτέρας γαστέρος καὶ τοῦ βαλαντίου μεριμνῶσι, καὶ μετ' αὐτοὺς **«γαῖα μιγήτω πυρί»!**

Μικροὶ οὗτοι καὶ εὐτελεῖς περὶ πάντα ἐγένοντο τῷόντι μεγάλοι ψεῦσται καὶ συκοφάνται!

ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ

Μετὰ δωδεκαετῆ ὑπηρεσίαν φωρᾶται ἀνεπίδεκτος βελτιώσεως καὶ διορθώσεως ὁ πάνυ ἀκαίρως ἐπιφορτισθεὶς τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου τὴν διεύθυνσιν, καθ' ἣν ἡ παιδαγωγικὴ συνεχῶς ὑπέμεινε μυρίους στραγγαλισμοὺς καὶ ἀνασκολοπισμοὺς ἔτι.

Καὶ ἐφέτος ὡς καὶ κατὰ πάντα τὰ προηγηθέντα ἔτη ὁ ἐκ Σύμης διδάσκαλος παρέσχε τὸ παράδειγμα τῆς ἀταξίας καὶ τῆς συγχύσεως εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Γυμνασίου. Μὴ ἀναλογιζόμενος τὰς εὐθύνας ἀπὸ τῆς διακεκριμένης θέσεώς του ἐν αὐτῷ, προσήρχετο συχνότατα πολὺ μετὰ τὴν τεταγμένην ὥραν τῆς πρωϊνῆς ἐνάρξεως τῶν παραδόσεων καὶ συνετάρασσε τὸ ὡρολόγιον πρόγραμμα, καταλείπων οὕτω εἰς τὴν συνείδησιν τῶν μαθητῶν τὰ σπέρματα τῆς ἀταξίας καὶ τῆς ἀδιαφορίας πρὸς τὸ καθῆκον.

Τούτου ἕνεκεν ἕκαστον ἔτος ὑστέρησεν ἡ διδακτέα ὕλη, ἣν πάντοτε ἐσπευσμένως συνεπλήρωσε τὰς νύκτας κατὰ τὰς παραμονὰς ἐξετάσεων πρὸς τυπικὴν καὶ διαφημιστικὴν μνείαν ἐν τοῖς πεπραγμένοις.

Τὸν πολλάκις διδαχθέντα «Αἴαντα» τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἐφέτος συνεπλήρωσε τὸ ἥμισυ εἰς ἐσπευσμένην νυκτερινὴν διδασκαλίαν ἤτοι·

Τῇ 20 Μαΐου ἀπὸ 6.30'–8.45' μ. μ. τοὺς στίχους 735—865. Τῇ 9 Ἰουνίου ἀπὸ τῆς 6. 30'—9. 30' μ.μ. τοὺς στίχους 866—1093 καὶ τῇ 10 Ἰουνίου ἀπὸ τῆς 8. 30'—10 μ. μ. τοὺς στίχους 1093–1420.

Τὴν ἐλλιπῆ καὶ ἄτακτον φοίτησιν καὶ διδασκαλίαν τοῦ ἀνθρώπου δηλοῖ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι δι' ὅλου τοῦ ἔτους 12κις τοὐλάχιστον ἀπουσίασεν ἐκ τοῦ μαθήματος τῆς «Ἀγωγῆς τοῦ πολίτου», γινομένου ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐργάζεται τὸ Γυμνάσιον πλείονας τῶν 25—28 ἑβδομάδων, μόλις τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου ἐδίδαξε· δύναταί τις νὰ φαντασθῇ τίνα καὶ ποίαν ἐκ τοῦ παραδείγματος ἀγωγὴν ἔλαβον οἱ μαθηταί (!)

Τὸ ἀδιόρθωτον τοῦ ἀνθρώπου δηλοῖ προσέτι καὶ ἄλλο γεγονός. Πρό τινων ἐτῶν μὴ τολμῶν ν' ἀπαντήσῃ εἰς δημοσίας ἐπικρίσεις ὑπέβαλεν εἰς μαθητάς του ἀπάντησιν, ἣν ἔγραψεν αὐτὸς καὶ ὑπέγραψαν ἐκεῖνοι· δὲν ἐξεπλάγημεν διὰ τοῦτο ὅτε συχνὰ ἀνέγνωμεν ὕστερον δημοσιεύματα ἑνὸς τῶν μαθητῶν ἐκείνων κλοπιμαῖα.

Πρό τινων ἡμερῶν ὅλως παιδαριωδῶς ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητὰς ἀνωτέρας τάξεως: Εἴσθε ἐχίδναι ἰοβόλοι! εἴσθε ἐφιάλται! προδίδετε τοὺς καθητάς σας! (!!!). Ἐντούτοις ἡ κατασκοπεία ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐξασκεῖται κατ' ἀνωτέραν εἰσήγησιν ἀπὸ ἐτῶν ἤδη πολλῶν ὑπό τινων μαθητῶν ἐπικαλουμένων «Τσιρακίων».

Τὰ **«Τσιράκια»** ἐκβιάζουσι παρὰ τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Βολονάκην ἢ καὶ τὰς ὑπογραφάς των εἰς ἀνακριβεῖς διαψεύσεις, ἃς δημοσιεύουσι πάντοτε ὡς εἰκός, πρὸ τῶν ἀποτελεσμάτων.

Τοιοῦτο εὐχαριστήριον ἐδημοσιεύθη πέρυσι, καὶ τῇ π. ἑβδομάδι ἔν τινι Λευκωσιατικῇ ἐφημερίδι· δὲν πρέπει τὸ κοινὸν νὰ ξενισθῇ ἂν ἀναγνώσῃ σήμερον εἰς τὴν αὐτὴν ἢ εἰς ἄλλην ἐφημερίδα διάψευσιν τῶν ὅσων γράφομεν, ἀλλὰ ψευδῆ, διότι οἱ πτωχοὶ μαθηταὶ ἔχουσιν ἐπικρεμαμένην τὴν σπάθην τοῦ.... Συμαίου διδασκάλου.

Νέα παρασκευάζεται χρηματικὴ ἀφαίμαξις τῶν μαθητῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων· ἐπισπεύδεται ἡ ἔκδοσις φυλλάδος τοῦ Βολονάκη ἣν οἱ μαθηταὶ ἑκόντες ἄκοντες θὰ ἀγοράσωσιν.

Ταῦτα εἶναι ψύλλοι σταζυρα ὡς πρὸς τὴν ὅλην λειτουργίαν τοῦ γυμνασίου. Καθηγητὴς (!!) τις ἐνεφανίσθη οὐχὶ πλέον ἢ δεκάκις δι' ὅλου τοῦ ἔτους καὶ οἱ πτωχοὶ μαθηταὶ διῆλθον τὸ σχολ. ἔτος ἀβράχως ποσίν. Ἆρά γε θὰ τὸ ἴδωμεν εἰς τὰ **πεπραγμένα;**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὴν ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον ὀφθαλμίατρον κ. **Κωνστ. Π. Παπαδόπουλον** θεραπεύσαντά με ἀπὸ σοβαρᾶς ὀφθαλμικῆς παθήσεως.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 20 Ἰουνίου 1908.

Εὐγνώμων

Δημ. Μιχαήλ.

ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ ΟΥΡΑΓΚΟΥΤΑΓΚΟΥ

Ὁπόσην πνευματικὴν διαστροφὴν πάσχει ὁ πιθηκάνθρωπος τῆς «Ταβέρνας» ἐγένετο τοῖς πᾶσι γνωστὸν ἀφότου ἀνέλαβε νὰ μελανώνῃ χάρτην ἑβδομαδιαίως καὶ ἀντιγράφῃ ἑαυτὸν πιστότατα ἐν αὐτῷ. Χαρακτηριστικώτατα ὅμως εἶναι δύο ἀλλεπάλληλα δημοσιεύματα ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς «Ταβέρνας» φύλλῳ. Καχίζει ὁ πιθηκάνθρωπος τὸν μουχτάρην Ἁγ. Δομετίου, ὅτι μετὰ τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων ἐζήτησαν καὶ δεύτερον ἐφημέριον, καὶ ἕνεκα δυστροπίας τῆς μειονοψηφίας ἀμφότεροι οἱ ναοὶ τοῦ χωρίου δὲν ἐλειτουργήθησαν τῇ π. Κυριακῇ. Ἐντούτοις τὸ χωρίον τοῦτο εἶχε πάντοτε δύο ἐφημερίους, καὶ ὅτε εἶχεν ἀποθάνει ὁ ἕτερος ἡ μειονοψηφία διώρισε ἀντικαταστάτην τὸν πταίοντα αἰδεσ. παπᾶ Κωνσταντῖνον, ὅστις παρέμεινε μόνος μέχρι τοῦδε ἀποβιώσαντος τοῦ μακαρίτου Παπᾶ Ἕλληνα. Ἐδικαιοῦτο ἄρα ἡ πλειονοψηφία νὰ ζητήσῃ δεύτερον ἐφημέριον, ἀφοῦ πολλάκις προσεκλήθη ξένος ἱερεὺς δι' ἀνεπάρκειαν τοῦ ὑπάρχοντος. Καὶ τοῦτο ὁ εὐσυνείδητος οὐρακουτάγκος ἐχαρακτήρισεν ὡς σκάνδαλον.

ΘΛΙΒΕΡΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΝ

Ἀμέσως ὅμως ὑπὸ τὸ δημοσίευμα τοῦτο ἡ **«Ταβέρνα»** δημοσιεύει τὴν παῦσιν τοῦ αἰδεσιμ. ἐφημερίου Χρυσαλινιωτίσσης ΠαπαΝεοφύτου Πρωτοπαπᾶ ἐπὶ εἴκοσι συναπτὰ ἔτη ἱερουργοῦντος ἐν τῷ ναῷ τούτῳ, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις λέγει ὅτι ἔχει 90 ὑπογραφάς.

Θλιβερὰν ἀλλὰ καὶ γελοίαν προξενεῖ αἴσθησιν τὸ ἔγγραφον τῆς παύσεως ἔχον αὐτολεξεὶ μετὰ τῆς ὀρθογραφίας του ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὸν Αἰδεσιμ. Παπᾶ Νεόφυτον κτλ.

τῆς Ἐκκλησίας Ἀλινιωτίσσης

Ἡμεῖς οἱ κάτωθεν ὑποφαινόμενοι ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας Ἀληνιωτίσης δυνάμει τῆς ἰσχίος τὴν ὁποίαν κατέχομεν καὶ δυνάμει αἰτήσει ἐνενήκοντα τεσσάρων ὑπογραφῶν κατοίκων τῆς ἐνορίας ἀπαιτούντων τὴν παῦσην σοῦ συνελθόντες σήμερον ἐν συνεδρίῳ καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῶν ἐνοριτῶν καὶ τὰ προηγούμενα ὑμῶν παραπτώματα διὰ τὰ ὁποῖα πολλάκις σοὶ ἐγένοντο παρατηρήσεις ἐκ μέρους μας, ἀλλὰ διστυχῶς οὐδέποτε συνεμορφώθητε, σᾶς γνωρίζωμεν ὅτι ἀπὸ σήμερον παύεσθαι ὡς ἐφημέριος τῆς ἐνορίας Ἀληνιοτίσσης καὶ ἔστω τοῦτο πρὸς γνῶσιν σου.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 15|28 Ἰουνίου 1908.

Διατελοῦμεν

Θ. Περδίκης
Κωστὴς Ἰωάννου
Υοανατσης Κιριακιδης
Σοφόκλης χ:Χριστοφὴ

Οὕτως ἀσεβῶς καθυβρίζεται ἐναρετώτατος ἐφημέριος παρ' ἀνθρώπων οὓς γνωρίζει ἡ ἐνορία καὶ τοῦτο διότι συνεμορφώθη οὗτος πρὸς τὸν νόμον καὶ συνέταξε τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐνορίας.

Ὁ αἰδεσιμ. ΠαπαΝεόφυτος ἐντούτοις ἀπολαύων δικαίως τοῦ σεβασμοῦ ἁπάσης τῆς ἐνορίας φέρει περὶ τὰς 105 ὑπογραφὰς ἃς προθύμως θὰ δημοσιεύσωμεν προκαλούμενοι· προκαλοῦμεν τοὺς Ἐπιτρόπους τούτους νὰ δημοσιεύσωσι τὰς ἰδικάς των διότι ἀμφισβητοῦμεν αὐτὰς ὡς μὴ γνησίας.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπεία πρὸ μηνῶν ἔρριψε βαρβάρως εἰς τοὺς δρόμους τὸν νεωκόρον τῆς Ἐκκλησίας Χρυσαλινιωτίσσης ὑπηρετοῦντα ἐν αὐτῇ τιμιώτατα ἐπὶ τριάκοντα καὶ πέντε ὅλα ἔτη, καὶ τοῦτο διότι ἐφρόνει οὗτος τὰ τῆς ἐθνικῆς μερίδος.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ σεβίσαι τοῦ ἀποσυντεθειμένου κόμματος, καὶ ὁ οὐραγκουτάγκος εὑρίσκει ταῦτα ἐν τῇ πεπωρωμένῃ συνειδήσει του οὐχὶ σκανδαλώδη, ἀλλὰ χριστιανικὰ καὶ φιλάνθρωπα, καὶ ἔχει τὴν ἀναίδειαν νὰ τὰ δημοσιεύῃ· Τοῦτο λέγεται **εὐσυνειδησία οὐραγκουτάγκου.**

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

☞ **Μόνον εἰς τοῦ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ θὰ εὕρετε Κονιὰκ γνήσια, εὔοσμα καὶ ὑγιεινά.**

Δοκιμάσατε.

ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠ. ΖΗΤΗΜΑ

Η ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΣ ΤΟΥ Μ. ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΥ

Ἡ ἔγκριτος ἐν Καΐρῳ ἐφημερὶς «Αἰὼν» τῆς 15 Ἰουνίου ἐξ αὐθεντικῶν πηγῶν ἀρυομένη τὰς πληροφορίας αὐτῆς περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ἡμῶν, γράφει τάδε!

«Κατ' αὐθεντικὰς ἐξ Ἱεροσολύμων πληροφορίας ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος τοῦ Φαναρίου κ. Καλλίνικος Γεωργιάδης μετὰ τὴν Βηθλεὲμ ἐπισκεφθεὶς καὶ τὴν Ἁγίαν Πόλιν ἐπιστρέφει ἐκεῖθεν κατευθυνόμενος εἰς τὴν βασιλεύουσαν τοῦ ἀλυτρώτου Γένους. Καὶ ἐπιστρέφει ἐκ τῆς πεπλανήσεώς του ταύτης ἐντελῶς ἄπρακτος καθόσον ἡ ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχεν ἐν Ἱεροσολύμοις δὲν ἦτο εὐμενεστέρα τῆς τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ἐδήλωσεν ἀπεριφράστως εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν προτέραν γνώμην αὐτοῦ, ἣν καὶ διὰ τηλεγραφημάτων καὶ δι' ἐπιστολῶν κατέστησε γνωστὴν τῷ Ἰωακεὶμ Γ', ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρώην Κυρηνείας ὡς ἀρχιεπισκόπου, γενομένη αὐθαιρέτως διὰ τῆς καταστρατηγήσεως τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος ὡς παράνομος καὶ ἀντικανονικὴ καὶ ὡς κινδυνώδης, διότι μέλλει νὰ παράσχῃ ὅπλα εἰς τοὺς ἐπιβούλους τῆς Ἐκκλησίας τοὺς ζητοῦντας νὰ κατισχύσωσιν ὁριστικῶς ἔν τε τῇ Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ὅπου ἀγωνίζεται ὁ κινδυνεύων Ἑλληνισμός, τοὺς ἐπιζητοῦντας νὰ κατισχύσωσι διὰ τῆς ἀνατροπῆς τῆς ἐπ' αἰώνων ὑφισταμένης νομίμου Ἐκκλησιαστικῆς συστάσεως. Διότι—προσθέτει ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων—ἐὰν ἡ ἐν Κων)πόλει Ἐκκλησία στέργει τοσοῦτον ῥᾳδίως μετὰ πείσματος ἀνεξηγήτου εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν αἰωνοβίων Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν τῆς Κύπρου, πῶς δυνάμεθα μετὰ σοβαρότητος νὰ συζητῶμεν μετὰ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ ὅτι εἶναι ἄξιοι τῆς ἀποδοκιμασίας τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ὡς ἐνεργήσαντες παρὰ τὰ νόμιμα Πατριαρχικὴν ἐκλογήν; Πῶς ἐξακολουθοῦσιν οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις συζητοῦντες μετ' ἐμβριθείας—θὰ γενώμεθα πειστικοὶ ἀρνούμενοι τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἀντικανονικὰς προτάσεις τῆς Ρουμανικῆς πολιτικῆς ἀξιούσης ὅπως διορισθῇ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιοδεύων Βλάχος Μητροπολίτης, χάριν τῶν εὐαρίθμων ῥωμουνιζουσῶν Κουτσοβλαχικῶν Κοινοτήτων; Πῶς θὰ καταστῶμεν πειστικοὶ καὶ θὰ δυνηθῶμεν σοβαρῶς νὰ ἐπιβληθῶμεν ὀχυρούμενοι ὄπισθεν τοῦ ἀδαμαντίνου βράχου τῶν Ἱ. Κανόνων, ἀπαγορευόντων τοιαύτας καινοτομίας, ὅταν ταὐτοχρόνως ἐν Κύπρῳ ἐπιζητῶμεν ἄνευ λόγου νὰ ἐγκαθιδρύσωμεν καθεστὼς ἀναιροῦν τὴν ἱστορίαν, τὴν ἀλήθειαν, τοὺς νόμους καὶ τοὺς θεσμοὺς καὶ τοὺς Κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας;»

ΟΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

Ἐκ τῶν 140 περίπου κοινοτήτων καὶ ἐνοριῶν χριστιανικῶν ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν Λευκωσίας ὑπὲρ τὰς ἐνενήκοντα συνέταξαν διὰ τῶν παρ' αὐταῖς ἁρμοδίων κληρικῶν καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ Διοικητήριον ἐκλογικ. καταλόγους παρὰ τὴν συστηματικὴν ἀντίδρασιν τῆς ἀντικιτιακῆς μειονοψηφίας.

Ὁ κ. Διοικητὴς ἀνέθηκεν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας τὴν σύνταξιν τῶν ὑπολειπομένων καταλόγων.

Πρὸς τὸν Ἅγ. Κιτίου διεβίβασεν ἡ Ἀρχιγραμματεία τοὺς ἐκλογ. καταλόγους τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΓΓΕΛΙΑ
Η ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ

Θὰ ἄρωμεν ὀδικαιολόγητον ἀδημονίαν τοῦ ἀνυπομόνου κοινοῦ ἀγγέλοντες ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης κ. Φώτιος παρεκάλεσε τὴν Α. Π. τὸν Μητροπολίτην Κιτίου ὅπως ἀναγγείλῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι διὰ τοῦ συμβατικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ κατέλθωσιν εἰς Κύπρον οἱ ἀρχιερεῖς οἵτινες θὰ συγκροτήσωσι τὴν Ἐπισκοπικὴν Σύνοδον.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρθεναγωγείου ἡμῶν ἤρξαντο τῇ π. Κυριακῇ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου καὶ τοῦ περὶ αὐτὸν κλήρου, διὰ γλαφυρᾶς καὶ ἐμβριθοῦς λογοδοσίας τῆς ἐλλογίμου Διευθυντρίας Δεσποσύνης **Μαρίας Χριστοδούλου,** ἐν ᾗ διέλαβεν αὕτη περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ σωματικῆς ὠφελείας τῆς γυμναστικῆς εἰς τὰ κοράσια. Αἱ ἐξετάσεις ἐξακολουθήσασαι μέχρι τῆς π. Τετάρτης κατέδειξαν τὴν φιλότιμον καὶ εὐσυνείδητον διδασκαλίαν ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν χρηστοήθειαν καὶ ἐπιμέλειαν πασῶν τῶν μαθητριῶν.

✻

Η ΔΕΚΑΤΗ ΤΗΣ ΚΡΙΘΗΣ ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς Κυβερνήσεως ἐπωλήθη σχεδὸν ὅλη εἰς τοὺς ἐγχωρίους σιτεμπόρους πολλαχόθεν τῆς νήσου προσελθόντας τῇ π. ἑβδομάδι εἰς Λευκωσίαν πρὸς πλειοδοσίαν. Αἱ τιμαὶ ὑπῆρξαν ὑψηλαὶ ἀπὸ 16 ½—17 ½ γρ. τὸ κοιλὸν ἀναλόγως τῆς ποιότητος. Εὐχόμεθα εἰς πάντας δαψιλῆ κέρδη ἐπ' ἀγαθῷ ἑαυτῶν καὶ τῆς χώρας.

✻

Η «ΤΑΒΕΡΝΑ» τοῦ οὐραγκουτάγκου πειρᾶται νὰ διαψεύσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἐν τῇ Μητροπόλει Κυρηνείας κινητὰ μετακομίζονται εἰς Λάρνακα παρὰ τῷ ἀδελφῷ τοῦ πρώην Μητροπολίτου ἀλλὰ καὶ ἡμίονοι καὶ ὄνοι μαρτυροῦσι διὰ τῆς ἐκεῖ παρουσίας των.

Περὶ τῶν σπουδαίων ἐλλειμάτων ἅτινα καταλίπει ὁ κ. Κύριλλος Βασιλείου μετὰ δεκαπενταετῆ διαχείρισιν τῆς Μητροπόλεως λέγομεν ἔχει καθῆκον οὗτος νὰ λογοδοτήσῃ πρὸς τοὺς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Θρόνου χριστιανοὺς καὶ δημοσιεύσῃ λεπτομερῆ ἀπολογισμόν.

✻

Η «ΤΑΒΕΡΝΑ» οὐδέποτε ὑπάρξασα σοβαρὰ κατήντησεν ἤδη εἰς φύλλον σατυρικὸν προκαλοῦν ναυτίαν εἰς τοὺς ἔχοντας τὴν γενναιότητα νὰ τὴν ἀναγινώσκωσι. Προκειμένου περὶ κατακρίσεων ἀδίκων κατὰ τῆς λειτουργίας τῶν κοινοτικῶν σχολείων προυκαλέσαμεν αὐτὴν νὰ κατονομάσῃ καὶ ἓν μόνον περιστατικὸν δικαιολογοῦν ὁπωσδήποτε αὐτήν, καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ πράξῃ. Ἀπὸ τὸν γνωστὸν Οὐραγκουτάγκον δὲν προσεδόκα τὸ ἔχεφρον κοινὸν ἄλλην διαγωγήν.

✻

ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΣ. Διὰ τοῦ συμβατικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἀξιοτ. Δεσποσύνη **Πολύμνια Φυσεντζίδου** εἰδικῶς σπουδάσασα ἐπὶ τριετίαν τὰ **νηπιαγωγικὰ** πρὸς τῇ ἀρτίᾳ θεωρητικῇ καὶ πρακτικῇ παιδεύσει αὐτῆς καὶ περὶ τὴν ἄλλην διδασκαλίαν. Ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία τῆς Λευκωσίας ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἐλλογίμου Δεσποσύνης κτᾶται νέον καὶ σπουδαῖον παράγοντα προόδου. Ἡ ἐθνικὴ Ἐπιτροπεία ἐμερίμνησεν ἤδη ὅπως χρησιμοποιήσῃ ὑπὲρ τῆς κοινότητος τὰ σπουδαῖα αὐτῆς προσόντα.

✻

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Κυριακῇ ἡ **Α. Π. ὁ Μητροπολίτης Κιτίου** ηὐλόγησε τοὺς δακτυλίους ἀρραβῶνας τοῦ καλλίστου νέου κ. **Κλεάνθους Ν. χ'' Παρασκευᾶ** μετὰ τῆς ἄριστα μεμορφωμένης καὶ περικαλλοῦς δεσποινίδος **Ἑλένης Ν. Τουφεξῆ.**

Οἱ μνηστευθέντες ἄσμενοι θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ τῆς μνηστῆς.

✻

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ. Τῇ π. Δευτέρᾳ ἐγένετο παρὰ τῷ Γεωργ. Τμήματι διαγωνισμὸς πρὸς ὑποτροφίαν ἐν Εὐρώπῃ μεταξὺ ἐπιστατῶν τῶν δημοσίων κήπων καὶ φυτωρίων, ἠρίστευσε δὲ κατ' αὐτὸν ὁ κ. **Ἀντών. Χ. Κλόκαρης,** ὅστις καὶ ἐνεκρίθη ν' ἀπέλθῃ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον εἰς Ἰταλίαν.

✻

ΕΔΡΑ τοῦ ἀγροτικοῦ ἰατροῦ Ὀρεινῆς ἄρτι διορισθέντος τοῦ κ. Πολ. Μ. Πολυδωρίδου ὡρίσθησαν τὰ Πέραν, ὅπου ἀνεχώρησε αὐτὸς ἀπὸ τῆς χθὲς ἵνα ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του.

Ἐπὶ τούτῳ συγχαίρομεν τοῖς κατοίκοις τοῦ διαμερίσματος.

✻

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ἀπὸ τῆς χθὲς ἀνεχώρησαν εἰς Τρόοδος πρὸς διαθερισμόν. Τῇ προσεχεῖ Τρίτῃ ἀπέρχεται πρὸς τοῦτο ἐκεῖ καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς οἰκογενειακῶς.

✻

ΑΦΙΚΕΤΟ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ γνωστὸς ἐν Καΐρῳ ἐμπορευόμενος συμπολίτης ἡμῶν κ. **Ν. Κίρζης** χάριν ὑποθέσεών του, ἀσπασιώτατα γενόμενος δεκτὸς παρὰ τῶν πολυαρίθμων φίλων του.

✻

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ διὰ τοῦ γαλλικοῦ τῆς ἑβδομάδος ταύτης τὰ καινουργῆ ὄργανα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλαρμονικῆς **«Ἀπόλλων»** ἐκ τοῦ πρώτου ἐν τῷ κόσμῳ Παρισινοῦ ἐργοστασίου εἰς τὸ εἶδός του. Τῇ προσεχεῖ ἑβδομάδι μετὰ τὸν χορδισμὸν καὶ τὴν ἄλλην προπαρασκευὴν αὐτῶν, ἡ Φιλαρμονικὴ θὰ παιανίζῃ καθ' ὡρισμένας ἡμέρας ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ «Τὰ Παγκύπρια».

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΡΙΠΙΩΤΟΥ

Αὔριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 9½ π. μ. ἄρχονται αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τῆς κατὰ τὴν ἐνορίαν Τριπιώτου Ἑλλ. Ἀστικῆς Σχολῆς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Κοινοτικοῦ Παρθεναγωγείου.

Οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες καὶ τῶν φιλομούσων πολιτῶν οἱ βουλόμενοι παρακαλοῦνται νὰ τιμήσωσιν αὐτάς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21 Ἰουνίου 1908.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας).

ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΝ „ΤΑ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑ„

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Αὔριον περὶ τὴν 7 μ. μ. ὁ ὅμιλος τῶν Φιλομούσων «Τέρπανδρος» τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» θὰ ἐκτελέσῃ συναυλίαν διὰ μανδολίνων, κιθαρῶν καὶ τετραχόρδων ἐν τῇ ὑπαίθρῳ Λέσχῃ «Τὰ Παγκύπρια» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διακεκριμένου μουσικοδιδασκάλου κ. Ι. Οἰκονομάκου.

Οἱ φιλότιμοι καὶ προοδευτικώτατοι νέοι εὐγενῶς ἀσχολούμενοι ἐν τῇ μουσικῇ κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς σχολῆς αὐτῶν θὰ παράσχωσιν εἰς τὴν πόλιν ὑψηλὴν ψυχαγωγίαν, ἐφ' ᾗ αὕτη θὰ τοῖς εὐγνωμονῇ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα,

Ἐκπληρῶν δικαίαν ἐπιθυμίαν ἁπάντων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Προδρόμου ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν πρός τε τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα διὰ τὴν ἀγαθὴν μέριμνάν του καὶ πρὸς τὸν ἱκανώτατον ὑπάλληλόν του κ. **Σωκράτην Μαραθεύτην** μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ φιλοπονίας ῥαντίσαντα ἅπαντα τὰ καρποφόρα δένδρα τοῦ χωρίου μας.

Ἐν Προδρόμῳ τῇ 18 Ἰουνίου 1908.

Ὁ Μουχτάρης

Κ. Χ. Πατσαλίδης.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Δι' **ὀρυκτὰ** καὶ διαφόρους **ὑπογείους φυσικὰς πηγὰς** ἐν Κύπρῳ ὁ ὑποφαινόμενος πρακτικὸς Ἄγγλος γεωλόγος καὶ χημικός, ὅστις διηρεύνησε μέγα μέρος τῆς Ἐπιφανείας τῆς νήσου δι' ὀρυκτὰ καὶ ὕδατα ἐπιθυμεῖ νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἐξερευνητὰς διὰ τοιαύτας ἐπιχειρήσεις ὅτι δύνανται νὰ ἐξοικονομήσωσι πολὺν χρόνον καὶ πιθανῶς πολὺ χρῆμα λαμβάνοντες ἀξιόπιστα δεδομένα περὶ οἱωνδήποτε εὑρισκομένων ἐνδείξεων καὶ πλήρη πληροφορίαν πῶς νὰ διεξαγάγωσι καὶ ἀναπτύξωσιν αὐτά. Περὶ τῶν ὅρων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἀπευθυντέον ἀμέσως καὶ προσωπικῶς πρὸς τὸν κ. Πέρκς Πολιτικὸν Μηχανικὸν J.G.S. ἐκ Λονδίνου.

Ἐν Λευκωσίᾳ 1908.

"Κυπριακός Φύλαξ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Όροι Συνδρομής.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἑξάμηνος	» »	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἑξάμηνος	» »	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»** μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ **«Ζήνων»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἑξάμηνον	» »	7
Ἐτησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
Ἑξάμηνον	» »	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΩΝ

Μετὰ μοχθηρίας μωρᾶς συνήθους ἄλλως εἰς τὸ ἔντυπον παρ' ἡμῖν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀγὼν» περιεγράφη μία αἱματηρὰ συμπλοκὴ δῆθεν συμβᾶσα ἐν τῇ πόλει Κτήματος καὶ ἐν τῇ Χριστιανικῇ συνοικίᾳ Μουσαλᾶ». Ἡ ὑπόθεσις ἤδη δικάζεται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὴν τελευταίαν ἐξηκριβωμένην λέξιν θὰ ἐξαγγείλῃ ἡ Δικαιοσύνη ἡ ὁποία θὰ ἀποφανθῇ περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῶν αἰτίων τῆς συμπλοκῆς. Ἡ μομφὴ ὅμως τὴν ὁποίαν βλακοπονήρως θέλουσι νὰ ἐπιρρίψωσι κατὰ τῶν ἐδῶ Κιτιακῶν, ὡς ὑβριζόντων δῆθεν καὶ συκοφαντούντων ἕνεκα τοῦ ἐπεισοδίου τούτου εὐυπολήπτους πολίτας, ὑπερβαίνει καὶ αὐτῆς τῆς ἀναιδείας τὰ ὅρια. Αὐτοὶ οἱ ἡγέται τῆς Κυρηνειακῆς μερίδος ζητοῦσι νὰ καταστήσωσι τὴν θέσιν αὐτῶν ὕποπτον διὰ τῆς χαιρεκάκου δημοσιεύσεως τοῦ ἐπεισοδίου τούτου καὶ τῆς ἀναγραφῆς ὀνομάτων πολιτῶν, ὡς συμπλακέντων δῆθεν, ἐνῷ οὗτοι φιλονεικοῦσι τοῦτο καὶ τὸ ζήτημα σαφηνίζεται ἤδη ἐν τῷ Δικαστηρίῳ. Τίνος εἴδους δὲ συκοφαντίαι, ἵνα κηλιδώσωσι τὰς ὑπολήψεις εὐυπολήπτων προσώπων, ἐξυφαίνονται παρὰ τῶν φίλων τῶν κτυπηθέντων, ἀφ' οὗ αὐτὸς ὁ κτυπηθεὶς κ. Ζ. Μαλαματένιος καταθέτει ἐνόρκως πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀνακρινόμενος, ὅτι τυχαίως παρευρεθεὶς καὶ πλησιάσας ἵνα διαχωρίσῃ δύο συμπλακέντας ἐδέχθη παρ' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἀνελπίστως κτύπημα διὰ ροπάλου εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ὅτι οὐδένα λόγον ἔχει νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ κτυπήσας εἶχε προμελετήσει τοῦτο ἐναντίον του.— Τίνα συκοφαντίαν ἢ μομφὴν περιέχει ἡ ἀφήγησις αὐτὴ ἀγνοοῦμεν· φαίνεται ὅμως ὅτι θεωροῦσιν πάντας συκοφαντηθέντας ἕνεκα τῆς ἀπορίας καὶ τοῦ παραπόνου τὸ ὁποῖον πράγματι ἐκδηλοῦται, διὰ τὸ ἀδικαιολόγητον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον οἱ ἡγέται τοῦ Κυρηνειακοῦ κόμματος ἐκδηλοῦσιν ἐναντίον τοῦ κτυπηθέντος καὶ δὴ συναδέλφου τινὸς ἐξ αὐτῶν· ἀλλ' ἂς ἐπιτραπῇ νὰ ἐκλαμβάνηται ὡς δεδικαιολογημένη ἡ ἀπορία αὕτη διὰ τοὺς κοινοὺς ἐκείνους βροτοὺς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ διεισδύσωσιν εἰς τὰ ἄδυτα τῶν μακαρίων τῆς εὐγενοῦς καὶ ὑψηλῆς πολιτικῆς τῆς ἐν Πάφῳ κυρηνειακῆς μερίδος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διώροφος οἰκία μετὰ μεσημβρινοανατολικῆς προσόψεως ἐπὶ τοῦ τείχους, τοῦ κ. Κ. Χ. Πιερίδου, παραπλεύρως τῇ τοῦ Ἰατροῦ κ. Ἀριστοδ. Φοινιέως μετὰ ὕδατος καὶ πάντων τῶν προσφόρων δι' οἰκογένειαν. Ἀπευθυντέον διὰ περαιτέρω πληροφορίας πρὸς τὸν Ν. Κυπριανοῦ (Πιξιαξίην) ὑελοπώλην ἐν Λευκωσίᾳ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

— Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀγγλορωσικῆς συμφωνίας, ὡς πρὸς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα, οἱ «Τάιμς» προτείνουσιν εἰς τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς ἐνεργείας παρὰ τῇ Πύλῃ πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ προγράμματος, χωρὶς νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων!

×

Τηλεγραφήματα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλουν, ὅτι οἱ αὐτόθι Πρεσβευταὶ τῶν Μ. Δυνάμεων συσκέπτονται ἐκ νέου ὅπως ἐπιβάλωσιν εἰς τὴν Πύλην τὴν παραδοχὴν τῶν δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Κατὰ τὴν γνώμην ὅμως τῶν πολιτικῶν κύκλων τοιαύτη τις ἐνέργεια θεωρεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδύνατος κατόπιν τῆς συνεντεύξεως τοῦ Ρεβὰλ καὶ τῆς ἐκ ταύτης νέας στάσεως τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας.

×

Ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ ρωσσικοῦ τηλεγραφικοῦ Πρακτορείου, ὅτι ἡ ρωσσικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν ρωσσικοῦ ὑποπροξενείου ἐν Σέρραις, ἐξηρτωμένου ἐκ τοῦ γενικοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνεχώρησεν εἰς Σέρρας ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Ρωσσίας πρὸς ἐνοικίασιν τοῦ καταλλήλου οἰκήματος.

×

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας τὰ βουλγαρικὰ φύλλα ἀναγράφουσιν ἐκ θετικῆς ὡς λέγουσι πηγῆς, ὅτι καταργεῖται ὁριστικῶς ἡ συνθήκη τῆς Μυρστέγης ὡς ὅλως περιττὴ μετὰ τὴν ἀγγλορωσσικὴν συνεννόησιν.

Ἐπίσης τὰ βουλγαρικὰ φύλλα ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ λύσις τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος προσεγγίζει, καὶ ὅτι εἶναι ζήτημα ἑβδομάδων μόνον.

×

Κατὰ τὰς πληροφορίας ἐκ Κων)πόλεως καὶ Λονδίνου τῶν γερμανικῶν φύλλων, προερχομένας ἐξ ἐπισήμων πηγῶν, ἡ μελέτη τοῦ ἀγγλορρωσσικοῦ σχεδίου ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων θὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ἐν Κων)πόλει πρεσβευτάς, οἵτινες θὰ συνέλθωσιν ὁριστικῶς τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον ὅπως συντάξωσι τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῶν μεταρρυθμίσεων, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Σουλτάνου.

×

Τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλει ὅτι ἡ αὔξησις τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην συνδυάζεται σπουδαίως μὲ τὸ ζήτημα τῶν... ἀγγλικῶν προτάσεων.

Τὸ βουλγαρικὸν κομιτάτον, διὰ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἄνευ γενικοῦ διοικητοῦ ἡ κατάστασις ἐν Μακεδονίᾳ δὲν θὰ μεταβληθῇ, τρομοκρατεῖ τὴν χώραν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν.

Ἐξ ἄλλου ἀγγέλλεται, ὅτι ὁ βουλγαρικὸς τύπος ἐξακολουθεῖ τὴν συναυλίαν του ὑπὲρ τῶν προτάσεων τοῦ σὲρ Ἐδ. Γκρέϋ.

×

Τὸ «Νταῖλυ Γκράφικ» ἀναφέρει, ὅτι ἡ Ρωσσία ἀπεδέχθη τὰ κυριώτερα σημεῖα τῶν προτάσεων τοῦ κ. Γκρέϋ μὲ τινὰς τροποποιήσεις σκοπούσας τὴν καταπράϋνσιν τῆς σουλτανικῆς εὐαισθησίας.

Τὸ σχέδιον τῆς εἰρηνοποιήσεως περιλαμβάνει τὴν ὀργάνωσιν μεταβατικῶν τουρκικῶν ἀποσπασμάτων δαπάναις τοῦ μακεδονικοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ σχέδιον τῶν μεταρρυθμίσεων ἀφορᾷ πρωτίστως τὴν ρύθμισιν τῶν οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. Γκρέϋ ἀπεδέχθη τὴν ρωσσικὴν πρότασιν τῆς παροχῆς εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν εὐρείας δικαιοδοσίας.

Κατὰ τὴν συμφωνίαν δὲ ἡ θητεία του θὰ εἶναι 7ετὴς ἐξασφαλιζομένης εἰδικῆς ἐπιχορηγήσεως.

Τὰ σχέδια ταῦτα— κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας— ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς Δυνάμεις, ὧν εἶχεν ἤδη ζητηθῆ ἡ γνώμη ἅμα ὡς ἐξασφαλισθῇ ἡ συγκατάθεσις τῶν θὰ δημοσιευθῇ ἀμέσως τὸ σχέδιον τῆς εἰρηνοποιήσεως.

Τὸ αὐστριακὸν τηλεγραφικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἐπιβεβαιοῖ τὴν αὔξησιν τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων ἐν Μακεδονίᾳ.

Αἱ Βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἔχουσιν ἤδη διασπαρῆ καταπληκτικῶς εἰς τὰ βιλαέτια Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου διαπράττουσιν ἀπειρίαν ἐγκλημάτων καὶ καθημερινῶς πολλαπλασιάζονται διὰ τῆς εἰσβολῆς νέων.

Κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον ὑπολογίζεται ὅτι εἰσέβαλον πλείονες τῶν 400 διανεμηθέντες εἰς ἀμφότερα τὰ βιλαέτια.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐπεβεβαίωσαν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην καὶ αἱ ἐκθέσεις τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Χιλμὴ Πασσᾶ.

×

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἡ «Ἡμερησία Εἰκονογραφημένη» δημοσιεύει λεπτομερείας ἐπὶ τῆς ἀγγλορωσσικῆς συνεννοήσεως ἐπὶ τῶν Μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς γράφει ὅτι κατὰ τὸν συνδυασμὸν τῶν ρωσσικῶν καὶ ἀγγλικῶν προτάσεων, ὅστις ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Δυνάμεων, ὑπερίσχυσαν αἱ ἀγγλικαί, ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας, ἀλλ' οὕτως ὥστε νὰ μὴ προσβάλλωνται τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ Ἀγγλία ἐξ ἄλλου παρεδέχθη κατ' ἀρχήν, ὅτι ὁ τουρκικὸς στρατὸς εἶναι ἀπαραίτητος ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ὅτι δι' αὐτὸν τὸν λόγον πρέπει νὰ συντηρῆται δαπάναις τοῦ μακεδονικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἀπόκειται εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ κανονίσῃ τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ τούτου.

Ὁ διοικητὴς τῆς Μακεδονίας θὰ διορίζηται δι' ἑπταετίαν παρὰ τοῦ Σουλτάνου καὶ θὰ ἔχῃ εὐρύτερα δικαιώματα δὲν θὰ εἶναι ὅμως ἐντελῶς αὐτόνομος. Ὁ μακεδονικὸς προϋπολογισμὸς θὰ συντάσσεται παρὰ τῆς διεθνοῦς ἐν Μακεδονίᾳ οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ.

×

Νυκτερινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουσιν, ὅτι ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Αὐστρία ἔδωκαν τὴν συγκατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὰς ἀγγλορωσικὰς προτάσεις, τὰς ἀφορώσας εἰς τὰς ἐν Μακεδονίᾳ εἰσακτέας μεταρρυθμίσεις.

×

Εἰς τοὺς ἐν Βιέννῃ πολιτικοὺς καὶ διπλωματικοὺς κύκλους θεωρεῖ αἱ καταπληκτικὴ ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ μακεδονικῷ ζητήματι.

Τὸ δημοσιευθὲν ἀγγλορρωσικὸν πρόγραμμα τῶν ἐφαρμοστέων μεταρρυθμίσεων κρίνεται ὡς ὁ μεγαλείτερος θρίαμβος τοῦ σὲρ Ἐδουάρδου Γκρέϋ [illegible] δὲ ὅρος τοῦ προγράμματος καθ' ὃν τὰ καταδιωκτικὰ σώματα τῶν συμμοριῶν θὰ ἀποτελέσωσιν Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι.

ΤΑ ΕΝ ΠΕΡΣΙᾼ

Τηλεγραφήματα ἐκ Τεχεράνης πρὸς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ἀγγέλλουσιν ὅτι κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τῶν ἐπαναστατῶν, ὅπως ὑποκύψωσι εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Σάχου, παραδίδοντες αὐτῷ τοὺς πρωταιτίους τοῦ κατ' αὐτοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, ὁ ἔξωθεν τῆς Τεχεράνης συγκεντρωμένος στρατὸς τοῦ Σάχου, διαταχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβομβάρδισε τὴν πόλιν.

Τὰ θύματα ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ ἀνέρχονται εἰς 800. Ὁ στρατὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐγένετο κύριος αὐτῆς. Ἐκηρύχθη ἀκολούθως ὁ στρατιωτικὸς νόμος καὶ ἐνηργήθησαν πολυάριθμοι συλλήψεις. Κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα συνελήφθη ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν καὶ κομματαρχῶν ὡς καὶ δημοσιογράφων, οἵτινες σιδηροδέσμιοι καθείρχθησαν ἐν ταῖς φυλακαῖς. Οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ κατελύθησαν καὶ τρομερὰ στρατοκρατία καταπιέζει τὴν πρωτεύουσαν τοῦ περσικοῦ Κράτους.

Βρίθουσι λεπτομερειῶν τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Περσίας τὰ ἀγγλικὰ φύλλα.

Αἱ ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Τεχεράνης ζημίαι εἶναι μεγάλαι καὶ τὰ θύματα πολυαριθμότατα.

Ἀγγλικὸς στόλος διετάχθη ν' ἀποβιβάσῃ ἀγήματα πρὸς προστασίαν τῶν Ἄγγλων ὑπηκόων. Τὸ αὐτὸ διετάχθησαν νὰ πράξωσι καὶ οἱ ἐν Περσικῷ κόλπῳ στόλοι τῶν ἄλλων Δυνάμεων, διότι ἡ ἐπανάστασις ἐπεκτείνεται καθ' ὅλην τὴν Περσίαν.

Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι οἱ ἐλευθερόφρονες θὰ ὑπερισχύσωσι καὶ ὁ Σάχης θὰ καταλυθῇ τῆς ἀρχῆς.

•••

Τὰ νεώτερα ἐκ Τεχεράνης τηλεγραφήματα ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ἐπελθούσης τῆς συγκρούσεως μεταξὺ τῶν σαχικῶν στρατευμάτων καὶ τῶν ἐπαναστατῶν, ἐπηκολούθησεν ὁ βομβαρδισμὸς τῆς περσικῆς Βουλῆς, ὃν διηύθυνεν ὁ ρῶσσος συνταγματάρχης Λιακὼφ, ἐπὶ κεφαλῆς μεγάλου ἀριθμοῦ Κοζάκων.

Πρῶτοι ἤρξαντο τοῦ πυροβολισμοῦ τὰ μέλη τοῦ πολιτικοῦ λεγομένου Συλλόγου. Κατὰ τὴν μάχην δέ, ἥτις ἐπηκολούθησεν ἐφονεύθησαν 88 Κοζάκοι ἐξ ὧν 18 ἀξιωματικοὶ καὶ ἐτραυματίσθησαν ἕτεροι 24.

Μεταξὺ τῶν φονευθέντων ὑπάρχουσι τρεῖς ἀνώτεροι ἀξιωματικοί.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατέφυγε μετὰ ὁμάδος δέκα δημοσιογράφων εἰς τὸ μέγαρον τῆς ἀγγλικῆς Πρεσβείας ζητήσας τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ΜΟΝΗ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΝΤΟΥ
ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἰ. Μονῆς ταύτης διαθέτει διὰ πλειοδοσίας πρὸς ἐνοικίασιν τὰς ζημείας γεννημάτων ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τοῦ Κιτίου ἑκάστην κεχωρισμένως.

Οἱ βουλόμενοι παρακαλοῦνται νὰ κάμωσι προσφορὰς εἴτε προφορικῶς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν εἴτε δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Γραμματέα αὐτῆς κ. Κ. Ζ. Καλογερᾶν.

"ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ"

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΕΥΧΟΣ Ε' ΜΑΪΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιθεώρησις. (Ἐκκλησία Σερβίας καὶ Αὐστρίας).—Τοῦ Οἰκουμεν. Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου ἐπιστολαί.— Ὁ Ἅγ. Ἰωάννης Χρυσόστομος (Α' ὡς πρεσβύτερος Ἀντιοχείας).— Ὁ Ἅγ. Ἀθανάσιος ὁ β' Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας (817—825). —Ἐκπαιδευτικὰ Γερμανίας.—Περὶ τοῦ δευτέρου γάμου τῶν κληρικῶν.—Ἡ Λουκαρείος ὁμολογία.—Νέοι συγγραφαί.— Ἐπιθεώρησις τοῦ Τύπου.

Ἐτησία συνδρομὴ φρ. 25.

Διεύθυνσις:

A la Redaction du
«Phare Ecclesiastique»
Rue Gessi Pasha 10
Alexandrie
Egypte

ΑΗΔΟΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι τυχὸν ἐγνώρισαν τὸν **Στέφανον Μ. Σταματάκην** Κύπριον ἐκ Λευκωσίας, ἢ γνωρίζουσιν ἤδη ποῦ διαμένει ἐν Κύπρῳ ἢ ἐκτὸς τῆς Κύπρου νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν διεύθυνσιν, διότι πρὸ τριετίας ἐν Λεμησσῷ ἐργαζόμενος ἐξηφανίσθη καὶ ἔκτοτε ἀγνοεῖται ἂν καὶ ποῦ ὑπάρχει.

Ἡ χάρις θὰ ἔχῃ ἀμοιβὴν τὴν ἰσόβιον εὐγνωμοσύνην ἀνησυχούντων ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 12 Ἰουνίου 1908.

Ἡ ἀδελφή του
Βασιλικὴ Δημητρίου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν		γρ.	26—30
Κριθὴ	»	»	16—17
Βρόμη	»	»	11—12
Ὄρεβος	»	»	30—32
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ		»	6
Λινόσπορος	»	»	$2^5/_{40}$
Κουκκία ξηρὰ	»	»	$2—2^1/_4$
Σταφ. μαῦραι	»	»	$2^1/_2$
» βραστὰ	»	»	$1^3/_4$
Γεώμηλα	»	παρ.	17—18
Κρόμμυα	»	»	35
Ἔλαια ἐντόπια ἡ λίτρα		γρ.	22—24
» ξένα	»	»	18—20
Βάμβαξ	»	»	25—26
Μαλλία	»	»	18
Οἶνοι τὸ γομάρι		»	150
Κουμανδαρία	»	»	220-250
Ρακὴ σούμα 20 β. ὀκᾶ		»	3

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα ὁ σάκκος	γρ.	215
Σάκχαρον »	»	330
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	»	$5^1/_2$
Πετρέλαιον ρωσσικὸν τὸ κιβώτιον	»	67

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ 182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ Σίας

ΚΑΠΝΑ ΣΙΓΑΡΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΣΙΓΑΡΑ ΚΑΠΝΑ

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΤΕ νὰ μᾶς δίδητε τὴν προτίμησιν ἐν ὅσῳ σᾶς προμηθεύομεν πρᾶγμα ἄριστον λόγῳ ποιότητος καὶ λόγῳ κατασκευῆς.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ τὴν ποιότητα τῶν σιγάρων καὶ καπνῶν μας μίαν καὶ μόνην φορὰν ὅσοι δὲν ἐδοκιμάσατε.

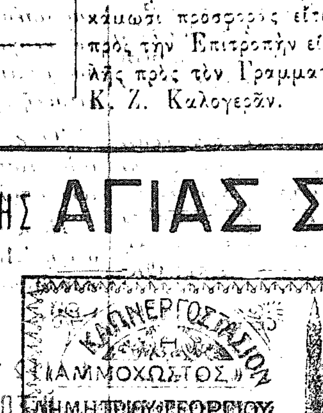

ΖΗΤΗΣΑΤΕ τὰ καπνὰ καὶ σιγάρα τῆς ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ φρέσκα, καλοκαμωμένα καὶ μὲ καλὴν γεῦσιν, ἀπ' ὅλα τὰ Καφενεῖα, Λέσχας καὶ Καπνοπωλεῖα.

ΚΑΠΝΑ, ΣΙΓΑΡΑ μυρωδάτα ἐλαφρὰ ἢ σέρτικα, ἐπίχρυσα, ἐπάργυρα, φελλοῦ, ἁπλᾶ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη ἤτοι 30, 25, 20 εἰς πακέτια τῶν 10 δραμίων.

Ζητήσατε τὰς τιμάς

Ἡ χονδρικὴ πώλησις διὰ τὰς ἐπαρχίας Λευκωσίας, Κυρηνείας, Μόρφου παρὰ τῷ κ.

Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗ